Официален вестник С 183

на Европейския съюз

Издание
на български език

Година 57

14 юни 2014 г.

Информация и известия

Съдържание

I *Резолюции, препоръки и становища*

РЕЗОЛЮЦИИ

Съвет

2014/C 183/01 Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 20 май 2014 г. относно прегледа на процеса на структурирания диалог, включително социалното приобщаване на младите хора 1

2014/C 183/02 Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 20 май 2014 г. относно европейски работен план за младежта за периода 2014—2015 г. 5

2014/C 183/03 Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 21 май 2014 г. относно работния план на Европейския съюз за спорта (2014—2017 г.) 12

IV *Информация*

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съвет

2014/C 183/04 Заключения на Съвета от 20 май 2014 г. относно насърчаване на младежкото предприемачество с цел стимулиране на социалното приобщаване на младите хора 18

2014/C 183/05 Заключения на Съвета от 20 май 2014 година относно ефективната подготовка на преподавателите 22

BG

2014/C 183/06 Заключения на Съвета от 20 май 2014 г. относно многоезичието и развиването на езикови компетентности 26

2014/C 183/07 Заключения на Съвета от 20 май 2014 г. относно осигуряване на качество в подкрепа на образованието и обучението 30

2014/C 183/08 Заключения на Съвета от 21 май 2014 година относно културното наследство като стратегически ресурс за устойчива Европа 36

2014/C 183/09 Заключения на Съвета относно равенството между половете в областта на спорта от 21 май 2014 година 39

I

(Резолюции, препоръки и становища)

РЕЗОЛЮЦИИ

СЪВЕТ

Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 20 май 2014 г. относно прегледа на процеса на структурирания диалог, включително социалното приобщаване на младите хора

(2014/C 183/01)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВАТА НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ,

I. КАТО ПРИПОМНЯТ, ЧЕ:

1. В Резолюцията на Съвета относно обновена рамка за европейско сътрудничество по въпросите на младежта (2010 — 2018 г.) ([1]) се отчита, че всички млади хора са ресурс за обществото и се подчертава, че е важно да се отстоява правото на младите хора да участват в разработването на политиките, които ги засягат, чрез постоянен структуриран диалог с младите хора и техните организации.

2. В Резолюцията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно прегледа на структурирания диалог с младите хора във връзка с участието на младежта в демократичния живот в Европа от 27 ноември 2012 г. ([2]) се посочва, че общият тематичен приоритет за европейското сътрудничество по въпросите на младежта на третия 18-месечен работен цикъл (периодът 1 януари 2013 г. — 30 юни 2014 г.) е социалното приобщаване.

II. ПРИЗНАВАТ, ЧЕ:

3. Структурираният диалог е процес на участие, като резултатът от третия 18-месечен работен цикъл се основава на резултатите от националните консултации по време на ирландското, литовското и гръцкото председателство, както и от конференциите на равнище ЕС по въпросите на младежта в Дъблин през март 2013 г., във Вилнюс през септември 2013 г. и в Солун през март 2014 г.

4. В съвместните заключения от конференцията в Дъблин по въпросите на младежта се поставя акцент върху следните приоритети: заетостта, участието, социалните грижи, инструментите за подкрепа (социални служби и служби за подпомагане на младежта), младежките организации и качеството на работата с младежта, които бяха представени на министрите по въпросите на младежта по време на Съвета по образование, младеж, култура и спорт през май 2013 г. ([3])

5. В съвместните заключения от конференцията във Вилнюс по въпросите на младежта се поставя акцент върху следните приоритети: образованието, ориентирането, прехода от образование към заетост, условията на пазара на труда, независимостта, ролята на младежките организации и междусекторното сътрудничество, които бяха представени на министрите по въпросите на младежта по време на Съвета по образование, младеж, култура и спорт през ноември 2013 г ([4]).

6. В съвместните заключения от конференцията в Солун по въпросите на младежта се поставя акцент върху следните приоритети: качественото образование, качествения преход от образование към заетост, качествените работни места, диалогът и ученето между поколенията, активното приобщаване, младежкото предприемачество и социалното предприемачество ([5]).

7. Съгласно програмата „Еразъм+“ се увеличават наличните възможности за финансиране, за да се подкрепи структурираният диалог, включително чрез преки годишни безвъзмездни средства за националните работни групи.

([1]) ОВ C 311, 19.12.2009 г., стр. 1.
([2]) ОВ C 380, 11.12.2012 г., стр. 1.
([3]) Док. 7808/13
([4]) Док. 14177/13.
([5]) Док. 7862/1/14 REV 1

8. Съвместният доклад за младежта в ЕС от 27 ноември 2012 г. ([1]) включва оценка на структурирания диалог и в него се предлага процесът да бъде допълнително развит с по-нататъшна оценка на процеса и резултатите от структурирания диалог, като се разшири още повече участието на млади хора от най-различни среди в националните работни групи и като се насърчават лицата, отговорни за политиките, да отчитат в по-голяма степен препоръките на младите хора.

9. Оценката на структурирания диалог следва да е част от предстоящия втори доклад за младежта в ЕС и да включва преглед на обсъжданията на резултатите от структурирания диалог на национално равнище и на равнище ЕС.

III. ПОСТИГАТ СЪГЛАСИЕ ПО СЛЕДНИТЕ ПРИНЦИПИ ЗА РАЗВИТИЕТО И ПОДОБРЯВАНЕТО НА ПРОЦЕСА НА СТРУКТУРИРАНИЯ ДИАЛОГ:

10. За да се осигури последователен и непрекъснат процес през всичките му цикли, структурираният диалог и свързаните с него консултации следва да се съсредоточат върху въпроси, свързани с общия тематичен приоритет, зададен от Съвета, които да бъдат обсъдени съвместно от младите хора и лицата, отговорни за политиките.

11. За цикъла на структурирания диалог следва да се създаде опростена и ясна архитектура, за да се осигури последователност на общата тема и да се даде възможност за по-добра организация на времето при консултациите с младите хора.

    През първата фаза на всеки цикъл между всички заинтересовани страни следва да се изгради общо разбиране и подход „отдолу нагоре“ по отношение на зададения от Съвета общ тематичен приоритет, които да бъдат ръководна рамка за диалога през следващите фази.

    През втората фаза следва да се проведат консултации с оглед на евентуални решения, които да бъдат представени на вниманието на Съвета, и да се завърши с препоръки по общия тематичен приоритет.

    През третата фаза основният акцент следва да бъде набелязването на конкретни действия, които да бъдат представени на Съвета за по-нататъшно обсъждане.

12. За да се разшири обхватът на структурирания диалог, националните работни групи, със съдействието на научни изследователи по въпросите на младежта и работещите с младежта и когато е целесъобразно, в сътрудничество с местните и регионалните органи, следва да се стремят да осигурят активното участие на младите хора, включително на младежи, които преди не са участвали в структурирания диалог. Мрежите за информация на младежите и за работа с младежите биха могли да се приканят да подкрепят, където е необходимо, националните работни групи в усилията им да достигнат до повече млади хора.

13. С цел да се подобри качеството на резултатите от конференциите на председателството на ЕС по въпросите на младежта, методите на работа и процесът на вземане на решения на тези конференции следва да бъдат оценени и преразгледани. Европейската комисия и държавите членки, като отчитат надлежно националните компетентности, биха могли да обмислят създаването на механизъм за обратна връзка, чрез който младите хора да подават информация относно осъществимостта на препоръките, произтичащи от процеса на структуриран диалог. Препоръките биха могли да се вземат под внимание, където е целесъобразно, с оглед да се използват за информиране при разработването на политики и за постигане на по-добри резултати за младите хора.

14. Следва да се постави началото на творчески процес с широко участие, за да се развие обща и подобрена европейска видимост на структурирания диалог, което ще позволи „брандирането“ на процеса на национално и европейско равнище. Комисията следва да продължава да разработва раздела на европейския портал, посветен на структурирания диалог.

IV. ОСВЕН ТОВА ПРИЕМАТ, ЧЕ:

15. Общият тематичен приоритет за следващия работен цикъл на структурирания диалог с младите хора и техните организации (периодът 1 юли 2014 г. — 31 декември 2015 г.) е оправомощаването на младите хора съгласно приложение II.

16. Избраните приоритетни области могат да бъдат допълвани от всяко председателство в светлината на евентуални нови събития.

17. Приоритетните области за цикъла на следващата тройка председателства (1 януари 2016 г. — 30 юни 2017 г.) следва да бъдат определени преди неговото начало.

([1]) ОВ C 394, 20.12.2012 г., стр. 15.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

В резултат от структурирания диалог и конференциите по въпросите на младежта в Дъблин, Вилнюс и Солун бяха определени следните приоритетни области с цел повишаване на степента на социално приобщаване на всички млади хора в Европа:

— насърчаване на равните възможности за всички млади хора, включително чрез утвърждаване на неформалното и самостоятелното учене като средство да им се предоставят повече възможности за активно участие в ученето през целия живот и повишаването на пригодността им за заетост;

— насърчаване на сътрудничеството между образователните органи, младежките организации и съответните заинтересовани лица с цел укрепване на връзките между неформалното и самостоятелното учене и официалното образование, за да се повишат ключовите компетентности на младите хора за живота и да се стимулира активното им участие в обществото;

— насърчаване на равен достъп на младите хора до правата и възможностите, които да им позволят пълноценно участие в обществения живот;

— укрепване на междусекторното сътрудничество на местно, регионално, национално и европейско равнище, както и между тези равнища, с цел да се отговори на потребностите на младите хора и да се осигурят съгласувани политики за социално приобщаване.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Приоритети за европейското сътрудничество по въпросите на младежта за периода 1 юли 2014 г.—31 декември 2015 г.

Общ приоритет — оправомощаване на младите хора

В сферата на младежта съществува отдавна установена практика на сътрудничество между тройката председателства в рамките на структурирания диалог между публичните органи и младите хора. Общият тематичен приоритет за европейското сътрудничество по въпросите на младежта за периода 1 юли 2014 г. — 31 декември 2015 г. ще бъде оправомощаването на младите хора. Тази тема ще бъде обединяващият принцип, който ще осигури приемственост и последователност в работата на трите председателства. В рамките на темата за оправомощаването ще бъде разгледан достъпът до права и значението на политическото участие на младите хора.

Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 20 май 2014 г. относно европейски работен план за младежта за периода 2014—2015 г.

(2014/C 183/02)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВАТА НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ,

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. ОТЧИТАТ, че от приемането на Резолюцията на Съвета относно обновена рамка за европейско сътрудничество по въпросите на младежта (2010—2018 г.) насам кризата постави нови предизвикателства пред политиката за младежта и че е необходимо засилено сътрудничество по въпросите на младежта на равнището на ЕС, за да може адекватно да се отговори на тези предизвикателства.

2. ПРИПОМНЯТ, че в съвместния доклад за младежта в ЕС за 2012г. се призовава за изграждането на по-здрава връзка и за по-голяма съгласуваност между обновената рамка за европейско сътрудничество по въпросите на младежта (2010 — 2018 г.) и стратегията „Европа 2020“.

3. ПРИПОМНЯТ заключенията на Съвета от 16 май 2013 г. за максимално използване на потенциала на политиката за младежта за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“ ([1]), в които Съветът постигна съгласие да се разработи като част от обновената рамка за европейско сътрудничество по въпросите на младежта (2010—2018 г.) средносрочен работен план, чрез който да се насочва работата в рамките на политиката за младежта и свързаните с нея политики в отговор на настоящите младежки и свързани с младежта теми и тенденции и в който ще се открояят съответните области за координация и сътрудничество с политиките в областта на образованието, обучението и заетостта, за да се гарантира включването на политиката за младежта в европейския семестър.

4. Във връзка с това ПОСТИГАТ СЪГЛАСИЕ да създадат 18-месечен работен план на ЕС за младежта за действия на държавите членки и на Комисията за периода 1 юли 2014 г. — 31 декември 2015 г. като пилотна фаза и като принос към прилагането на обновената рамка за европейско сътрудничество по въпросите на младежта (2010—2018 г.).

II. ПРИНЦИПИ

5. СЧИТАТ, че работният план следва да се ръководи от следните принципи:

— осигуряване на стимул и отдаване на нужното значение на работата на равнището на ЕС по въпросите на младежта, когато е подходящо;

— гарантиране чрез междусекторно сътрудничество, че други области на политиката на ЕС (напр. заетост, образование, социални въпроси, здравеопазване) разполагат с информация за специфичните въпроси, пред които са изправени младите хора;

— принос към основните приоритети на програмата на ЕС за икономическа и социална политика и по-конкретно към стратегията „Европа 2020“ и механизмите за нейното изпълнение;

— работа по утвърждаването на политика за младежта, основаваща се на знания и надеждни факти;

— поддържане на гъвкава рамка, която е в състояние да реагира при необходимост на текущите събития;

— насърчаване на съгласуван подход на сътрудничество между държавите членки и Комисията, който да доведе до допълнителна полза по приоритетните теми, изложени в точка 6 по-долу;

([1]) ОВ C 224, 3.8.2013 г., стр. 2.

— включване на съществуващите неофициални структури, където е целесъобразно, в структурите, установени в настоящия работен план;

— пълноценно използване на процедурите за консултация, установени в рамките на структурирания диалог, за да се гарантира, че в работния план се разглеждат въпросите, които засягат младите хора.

6. ПРИЕМАТ, че в условията на сегашната криза сътрудничеството между държавите членки и Комисията на равнище ЕС през периода до края на 2015 г., обхванат от настоящия работен план, следва да се съсредоточи приоритетно върху изброените по-долу теми:

— развитие на работата с младежта и неформалното и самостоятелното учене и техния принос за овладяване на последиците от кризата за младите хора;

— засилване на междусекторното сътрудничество в рамките на стратегиите на ЕС;

— оправомощаване със специален акцент върху достъпа до права, независимостта, участието и активното гражданско поведение в рамките на ЕС и извън него.

Приемат, че работният план може да бъде преразгледан от Съвета в светлината на постигнатите резултати и развитието на политиката на равнището на ЕС.

7. ПОСТИГАТ СЪГЛАСИЕ по списък от конкретни действия в съответствие с тези приоритетни теми и график за тяхното изпълнение, посочени в приложение I.

III. РАБОТНИ МЕТОДИ И СТРУКТУРИ

8. ОТЧИТАТ, че:

— е необходимо да се засили интегрирането на въпросите на младежта в други политики, както и междусекторното сътрудничество в рамките на Съвета, за да се гарантира, че при разработването на политики се отчитат условията на живот и потребностите на младите хора.

9. ПОСТИГАТ СЪГЛАСИЕ, че:

— изпълнението на настоящия работен план ще бъде подпомогнато от работни методи, приети в обновената рамка за европейско сътрудничество по въпросите на младежта, както и от ограничен брой неформални експертни групи и гъвкава рамка от дейности за партньорско обучение;

— експертните групи ще бъдат приканени да съсредоточат работата си върху приоритетните теми, изброени в раздел II, точка 6, както и върху действията и конкретните дати, посочени в приложение I. Действията, посочени в приложение I, могат да бъдат преразгледани от Съвета и от представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, в светлината на постигнатите резултати и развитието на политиката на равнището на ЕС;

— принципите относно членството и функционирането на експертните групи са посочени в приложение II;

— предвид правото на младите хора да участват в разработването на политиките, които ги засягат, структурираният диалог е средство, чрез което младите хора се привличат за участие в съвместното обсъждане на приоритетните теми на настоящия работен план;

— на неофициалните срещи на генералните директори, отговарящи за младежта, се разглеждат стратегически въпроси, възникващи във връзка с настоящия работен план, както и въпроси, свързани най-общо с политиката на ЕС за младежта.

— През втората половина на 2015 г. Съветът ще направи оценка на изпълнението на настоящия работен план въз основа на оценката на изпълнението му в рамките на общия преглед на сектора на младежта, включен в доклада на ЕС за младежта, който ще бъде изготвен от Комисията до юли 2015 г.

10. В СВЕТЛИНАТА НА ПОСОЧЕНОТО ПО-ГОРЕ, ПРИКАНВАТ

държавите членки и Комисията да създадат експертни групи или да запазят съществуващите с оглед на следните въпроси за периода на настоящия работен план:

— системи за качество в областта на работата с младежта в държавите — членки на ЕС, и ролята на общите показатели или рамки;

— определяне на конкретния принос на работата с младежта и неформалното и самостоятелното учене за посрещане на предизвикателствата пред младите хора, по-специално прехода от от образование към заетост;

— дейности за партньорско обучение между държавите членки и Комисията с цел набелязване на най-добрите практики и препоръки за разработването на междусекторни политики в сферата на младежта в рамките на ЕС и на национално равнище.

IV. ДЕЙСТВИЯ

11. ПРИКАНВАТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ:

— да работят съвместно с подкрепата на Комисията и да си служат с работните методи на обновената рамка, посочени в настоящата резолюция;

— вследствие на заключенията на Съвета за максимално използване на потенциала на политиката за младежта за постигане на целите на стратегията „Европа 2020“, да продължат да утвърждават активното включване на въпросите на младежта при изготвянето на национални политики, свързани със стратегията „Европа 2020“ и европейския семестър;

— да вземат под внимание и да се съобразяват с обновената рамка за европейско сътрудничество по въпросите на младежта (2010 — 2018 г.) и с настоящия работен план при разработването на политиките на национално и регионално равнище, като зачитат принципа на субсидиарност;

— да информират младите хора и младежките организации, когато е целесъобразно, за постигнатия напредък при изпълнението на работния план на ЕС, за да осигурят адекватност и видимост на дейностите.

12. ПРИКАНВАТ ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАТА НА СЪВЕТА:

— в рамките на екипите от председателства, при разработването на своите програми да отчитат приоритетните теми на работния план на ЕС;

— да обмислят дали да предложат нов работен план за следващия период в края на осемнадесетте месеца, обхванати от настоящата резолюция, като се позовават на оценката, която ще бъде включена в изготвения от Комисията доклад на ЕС за младежта въз основа на доброволния принос на държавите членки;

— да предложат на генералните директори, отговарящи за младежта, на своите обичайни неофициални срещи да обсъждат и вземат под внимание резултатите от изпълнението на работния план, да организират извънредни съвместни междусекторни заседания на генералните директори, когато е целесъобразно, и да осигурят широко разпространение на резултатите.

13. ПРИКАНВАТ КОМИСИЯТА:

— да подкрепя и да работи с държавите членки при изпълнението на настоящия работен план, по-специално на дейностите, посочени в приложението;

— да информира държавите членки за текущите или планираните инициативи в рамките на политиката на ЕС за младежта, както и в други области на политиката, които оказват влияние върху младежта, и за съответните действия, предприети в Комисията;

— да проучи начините да спомогне за възможно най-широко участие на държавите членки в заседанията на експертните групи;

— да включи до юли 2015 г. в предложението за доклада на ЕС за младежта и въз основа на доброволния принос на държавите членки, оценка за изпълнението и целесъобразността на работния план. Този доклад ще послужи като основа за изготвянето на всеки следващ работен план на Съвета през втората половина на 2015 г.

— да се стреми да осигури съгласуваност между настоящия работен план и работния план на споразумението за партньорство по въпросите на младежта със Съвета на Европа;

— да предложи гъвкава рамка за дейности за партньорско обучение между държавите членки.

14. ПРИКАНВАТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ И КОМИСИЯТА, В РАМКИТЕ НА СЪОТВЕТНИТЕ ИМ ОБЛАСТИ НА КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРИ НАДЛЕЖНО ОТЧИТАНЕ НА ПРИНЦИПА НА СУБСИДИАРНОСТ:

— да продължат да си сътрудничат тясно на експертно равнище в съответствие с приложения I и II към настоящата резолюция;

— да насърчават други сектори да вземат под внимание въпросите на младежта при разработването, прилагането и оценяването на политиките и действията в други области на политиката, по-специално за да осигурят ранно и ефективно включване в процеса на разработване на политиките;

— да осигурят по-голямо признание на приноса на политиката за младежта към общите цели на стратегията „Европа 2020“, предвид големия потенциал на този сектор да допринесе за постигането на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж и нови работни места, и да разгледат положителното му влияние върху заетостта, социалното приобщаване, образованието и обучението, както и върху здравеопазването и благосъстоянието.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Действия, основани на приоритетните теми

Действие	Работен метод/инструмент	Резултат и срок
Развитие на работата с младежта и неформалното и самостоятелното учене и техния принос за овладяване на последиците от кризата за младите хора		
Развитие на работата с младежта в Европа	*Изработване на основани на факти политики:* Проучване на тема „Работа с младите хора: стойността на работата с младежта в Европейския съюз“	*Втората половина на 2015 г.:* (евентуално) обмен на мнения в Съвета и обмисляне на следващите стъпки в зависимост от резултата от обмена на мнения
	Експертна група за системите за качество в областта на работата с младежта в държавите — членки на ЕС и ролята на общите показатели или рамки	*Първата половина на 2015 г.:* експертна група за изготвяне на набор от показатели или рамки, определящи качеството в системите за работата с младежта *Втората половина на 2015 г.* (евентуално): заключения на Съвета
Насърчаване на приноса на политиката за младежта за посрещане на предизвикателствата пред Европа	*Експертна група* за определяне на конкретния принос на работата с младежта за посрещане на предизвикателствата пред младите хора, по-специално прехода от образование към заетост	*Първата половина на 2015 г.:* (евентуално) заключения на Съвета относно начина, по който политиката за младежта и междусекторното сътрудничество могат да се справят с основните предизвикателства пред ЕС, по-специално по отношение на младите хора.
	Изработване на основани на факти политики: Европейски център на знанието за политиката за младежта (EKCYP)	*Първата половина на 2015 г.:* доклад относно най-добрите практики на сътрудничество между неформалното и самостоятелното образование, включително препоръки за политиката
Засилване на междусекторното сътрудничество в рамките на стратегиите на ЕС		
Активизиране на разработването на междусекторни политики в сферата на младежта на равнище ЕС	Съветът и неговите подготвителни органи (Работната група за младежта)	*Първата половина на 2015 г.:* евентуална препоръка относно приноса на сектора за младежта за значимите мерки, предприети в политиката за младежта в рамките на европейския семестър
Активизиране на разработването на междусекторни политики в сферата на младежта на национално равнище	*Партньорско обучение между държавите членки*	*Втората половина на 2015 г.:* междинен доклад за най-добрите практики и препоръки за разработване на междусекторни политики в сферата на младежта на национално равнище.

Действие	Работен метод/инструмент	Резултат и срок
Оправомощаване със специален акцент върху достъпа до права, независимостта, участието и активното гражданско поведение в рамките на ЕС и извън него		
Оправомощаване на младите хора със специален акцент върху достъпа до права с цел стимулиране на независимостта и участието в обществения живот	Структуриран диалог с младите хора	*Втората половина на 2014 г.* (евентуално): заключения на Съвета относно достъпа на младите хора до права с цел стимулиране на независимостта и участието в обществения живот
Оправомощаване с цел политическо участие на младите хора в демократичния живот в Европа	Резултати от структурирания диалог с младите хора *Изработване на основани на факти политики:* — London School of Economics and Political Science: участие на младежта в политическия живот — Експресно проучване на Евробарометър № 375 — Младежта в Европа: участие в демократичния живот — Изпълнителна агенция за образование, аудиовизия и култура (EACEA) — Политическо участие и гражданство на ЕС: възприятия и поведение на младите хора	*Втората половина на 2015 г.:* (евентуално) заключения на Съвета

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Принципи, свързани с членството и функционирането на експертните групи, създадени от държавите членки и Комисията в рамките на работния план на ЕС за младежта за периода 1 юли 2014 г. — 31 декември 2015 г.

Членство

— Участието на държавите членки в работата на групите е доброволно и държавите членки могат да се включват в тях по всяко време.

— Държавите членки, заинтересовани да участват в работата им, определят експерти като членове на съответните групи. Държавите членки гарантират, че определените експерти притежават подходящ опит в съответната област на национално равнище и осигуряват ефективна връзка с компетентните национални органи. Комисията координира процеса на определяне на експертите.

— Всяка експертна група може да реши да покани други участници — независими експерти, представители на младежки организации и други заинтересовани лица, както и представители на европейски трети държави.

Работни процедури

— Експертните групи се съсредоточават върху постигането на ограничен брой конкретни и използваеми резултати по поставения въпрос.

— За изпълнението на настоящия работен план всяка експертна група отговаря за назначаването на председател или на съпредседатели на първото си заседание след приемането на работния план. Всяка експертна група изготвя работен график съгласно настоящия работен план.

— Държавите членки имат възможността да дават насоки на експертните групи, за да гарантират постигането на желаните резултати и спазването на сроковете и да координират дейността на групите.

— Съветът и представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, решават дали е подходящо да се предложат нови действия за експертните групи.

— Комисията предоставя на групите експертен опит, както и логистична и секретарска подкрепа. В рамките на възможното тя подпомага работата им и с други подходящи средства (в т.ч. изследвания, имащи отношение към тяхната област на действие).

— По правило експертните групи провеждат заседанията си в Брюксел, но могат да организират такива и извън Брюксел при евентуална покана от страна на държава членка.

— По правило експертните групи заседават два пъти годишно, като при необходимост могат да работят и по различен график.

Докладване и информация

— Председателите на експертните групи докладват на Работната група за младежта за напредъка на работата в съответните експертни групи и ѝ представят препоръки относно възможни бъдещи действия.

— Дневният ред и докладите от заседанията на всички групи се предоставят на всички държави членки, независимо от степента им на участие в дадена област. Докладите на групите се публикуват.

— Докладите от експертните групи се използват за изготвянето на оценката на Комисията относно изпълнението на работния план.

Резолюция на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 21 май 2014 г. относно работния план на Европейския съюз за спорта (2014—2017 г.)

(2014/C 183/03)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ПРЕДСТАВИТЕЛИТЕ НА ПРАВИТЕЛСТВАТА НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ,

I. ВЪВЕДЕНИЕ

1. ПРИПОМНЯТ компетентността, предоставена на Европейския съюз, по-конкретно с член 6 и член 165 от Договора за функционирането на Европейския съюз, съгласно които спортът е област, в която следва да се предприемат действия на равнището на ЕС за подкрепа, координиране и допълване на действията на държавите членки.

2. ПРИПОМНЯТ резолюцията на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно европейски работен план за спорта за периода 2011—2014 г ([1]).

3. ПРИВЕТСТВАТ доклада на Комисията относно изпълнението на работния план на Европейския съюз за спорта за периода 2011—2014 г ([2]).

4. ПРИЗНАВАТ, че спортът може да допринесе за изпълнението на целите на стратегията „Европа 2020“ за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж.

5. ПРИПОМНЯТ резолюцията на Съвета от 18 ноември 2010 г., в която Съветът постигна съгласие да свиква, по правило успоредно със заседанията на Съвета, редовни неформални срещи на видни представители на публичните органи на ЕС и на спортното движение с цел обмен на мнения по въпроси от областта на спорта в ЕС ([3]).

6. ПРИЕМАТ да продължат да развиват рамка за европейско сътрудничество в областта на спорта, като изготвят втори тригодишен работен план на ЕС за действия на държавите членки и на Комисията в областта на спорта.

7. ПРИЕМАТ, че дейностите в областта на спорта на равнището на ЕС следва да се съсредоточат върху приоритетни теми, ключови въпроси, резултати, работни методи и структури, посочени в този работен план и поместени в приложение I.

8. ВЗЕМАТ ПОД ВНИМАНИЕ резултатите от проучването на Евробарометър от 2013 г. за спорта и физическата активност и признават наличието на големи разлики между държавите членки, включително резултатите, свързани с доброволната работа и заседналия начин на живот.

II. ПО-НАТАТЪШНО РАЗВИТИЕ НА ЕВРОПЕЙСКОТО ИЗМЕРЕНИЕ В СПОРТА ЧРЕЗ РАЗРАБОТВАНЕ НА РАБОТЕН ПЛАН НА ЕС

9. СЧИТАТ, че тригодишният работен план на ЕС за спорта следва да се води от следните принципи:

— насърчаване на съгласуван подход на сътрудничество между държавите членки и Комисията, което да доведе до допълнителна полза в областта на спорта на равнището на ЕС в дългосрочен план;

— преодоляване на предизвикателствата от транснационален характер, като се използва координиран подход на равнище ЕС;

— съобразяване със специфичното естество на спорта;

— отразяване на необходимостта от интегрирането на спорта в други политики на ЕС;

— работа по утвърждаването на спортна политика, основаваща се на надеждни факти;

— принос към основните приоритети на програмата на ЕС за икономическа и социална политика и по-конкретно към изпълнението на стратегията „Европа 2020“;

— доразвиване на постиженията на първия работен план на ЕС за спорта;

— допълване и подсилване на въздействието на дейностите в областта на спорта, предприети по програма „Еразъм +“.

([1]) ОВ C 162, 1.6.2011 г., стр. 1.
([2]) 5842/14.
([3]) ОВ C 322, 27.11.2010 г., стр. 1.

10. ПОДЧЕРТАВАТ, че този работен план на ЕС следва да представлява гъвкава рамка, която може да предложи, когато е целесъобразно, отговор на новостите в областта на спорта.

11. ПРИЕМАТ, че за периода, обхванат от настоящия работен план, държавите членки и Комисията следва да отдадат приоритет на изброените по-долу теми и основни въпроси: Всяко председателство може да ги допълва в зависимост от евентуалните нови тенденции:

    1) *Почтеност в спорта*, по-специално антидопинга, борбата срещу уреждането на изхода от спортни срещи, защитата на непълнолетните, доброто управление и равенството между половете.

    2) *Икономическото измерение на спорта*, по-специално устойчивото финансиране на спорта, наследството от големи спортни прояви, икономическите ползи от спорта и иновациите.

    3) *Спорт и обществото*, по-специално укрепващата здравето физическа активност (УЗФА), доброволната работа, заетостта в спорта, както и образованието и обучението в него.

12. ПРИЕМАТ, че работният план може да бъде преразгледан от Съвета и от представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, в светлината на постигнатите резултати и развитието на политиката на равнището на ЕС.

III. РАБОТНИ МЕТОДИ И СТРУКТУРИ

13. ОТЧИТАТ, че:

    е необходимо сътрудничеството в областта на спорта в контекста на ЕС, установено след влизането в сила на Договора от Лисабон, да продължи въз основа на изброените в раздел II от този работен план ръководни принципи;

    освен това е необходимо ЕС да работи тясно със спортното движение и съответните компетентни организации на национално, европейско и международно равнище, като например Съвета на Европа и Световната антидопингова агенция, по-конкретно чрез структуриран диалог.

14. ПРИЕМАТ, че:

    следва да бъдат установени различни работни структури и методи за проследяване на постиженията от първия работен план на ЕС и за разработване на нови резултати в съответствие с приоритетните теми и ключовите въпроси, посочени в раздел II по-горе;

    поради това ще бъдат сформирани пет експертни групи от назначени от държавите членки експерти, които ще се занимават със следните въпроси: уреждането на изхода от спортни срещи, доброто управление, икономическото измерение, УЗФА и развитието на човешките ресурси в спорта. Принципите относно членството и функционирането на тези групи са посочени в приложение II;

    в допълнение към експертните групи други структури и работни методи могат да включват например конференции на председателството, заседания на министри и директори, отговарящи за спорта, проучвания и конференции на Комисията, както и обществено поемане на ангажименти ([1]);

    Съветът ще направи оценка на прилагането на настоящия работен план през първата половина на 2017 г. въз основа на доклад, изготвен от Комисията до ноември 2016 г.

IV. ПО-НАТАТЪШНИ СТЪПКИ

15. ПРИКАНВАТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ:

    — да работят съвместно с Комисията и да си служат с работните структури и методи, посочени в настоящата резолюция;

    — като зачитат принципа на субсидиарност и автономията на управленските структури в спорта, да се съобразяват с този работен план при разработването на политиките си на национално равнище;

    — да информират редовно заинтересованите страни в областта на спорта за постигнатия напредък при изпълнението на работния план на ЕС, а когато е подходящо да се консултират с тях, за да гарантират целесъобразността и прозрачността на дейностите.

([1]) *Обществено поемане на ангажименти*: инструмент, чрез който главно спортните организации могат доброволно да оповестят публично своите ангажименти по определени въпроси, например принципите за добро управление и целите, свързани с равенството на половете (вж. приложение I). През втората половина на 2014 г. Комисията ще представи предложение на работната група на Съвета „Спорт“ за създаването и функционирането на обществено поемане на ангажименти.

16. ПРИКАНВАТ ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАТА НА СЪВЕТА:

— в рамките на екипите от председателства да се съобразяват с приоритетните теми на работния план на ЕС при разработването на своята програма, да се отчитат за изпълнението на работния план и да се опират на постигнатите резултати;

— да информират държавите членки относно текущата или планираната работа в другите състави на Съвета, която оказва влияние върху спорта;

— въз основа на доклад, изготвен от Комисията, да предложат в края на трите години, обхванати от настоящата резолюция, нов работен план за следващия период, ако е целесъобразно;

17. ПРИКАНВАТ КОМИСИЯТА:

— да работи с държавите членки за изпълнението на този работен план, по-специално във връзка с резултатите, посочени в приложение I;

— да информира държавите членки за текущите или планираните инициативи в други области на политиката на ЕС, които оказват влияние върху спорта, и за съответните последващи действия, предприети в Комисията;

— да подкрепя държавите членки и други заинтересовани страни да си сътрудничат в рамките, определени от настоящата резолюция, по-специално като:

— да проучи начините да спомогне за възможно най-широко участие на държавите членки и експертите и наред с това покани представители на спортното движение и други заинтересовани страни в работните структури, посочени в приложение I, осигурявайки високо и съгласувано равнище на представителство;

— да създава, когато е подходящо, групи от експерти, притежаващи значителен опит в съответната област, както и други форми на подкрепа за поощряване на обмена на мнения и ученето от опита на другите, както и за изграждането на знания (например проучвания);

— да подпомага структурирания диалог в областта на спорта, включително да организира ежегодно спортен форум на ЕС с участието на всички основни заинтересовани страни от различните равнища на спорта;

— да използва финансовите ресурси на програмата „Еразъм+“ и други имащи отношение програми на ЕС за подкрепа на приоритетните теми и съответните ключови въпроси, установени с работния план;

— да приеме до ноември 2016 г. и въз основа на доброволния принос на държавите членки, доклад за изпълнението и целесъобразността на работния план. Този доклад ще послужи като основа за изготвянето на евентуален работен план на ЕС през първото полугодие на 2017 г.;

— когато е подходящо, да прави публично достояние постигнатите в работните структури резултати.

18. ПРИКАНВАТ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, КОМИСИЯТА И ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАТА, В РАМКИТЕ НА СЪОТВЕТНИТЕ ИМ ОБЛАСТИ НА КОМПЕТЕНТНОСТ, ПРИ НАДЛЕЖНО СПАЗВАНЕ НА ПРИНЦИПА НА СУБСИДИАРНОСТ:

— да продължат да си сътрудничат тясно в съответствие с приложения I и II към настоящата резолюция;

— да вземат под внимание спорта при разработването, прилагането и оценяването на политиките и действията в други области, по-специално за да осигурят ранно и ефективно включване в процеса на разработване на политиките;

— да осигурят по-голямо признание на спорта за неговия принос към общите цели на стратегията „Европа 2020“, предвид големия потенциал на този сектор да допринесе за постигането на интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж и нови работни места, положителното му влияние върху социалното приобщаване, образованието и обучението, както и върху общественото здраве и активния живот на възрастните хора;

— да насърчават сътрудничеството с трети държави, и по-специално със страните кандидатки и потенциални кандидатки за членство в ЕС, както и с компетентните международни организации в областта на спорта, включително Съвета на Европа.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Основни теми (точка 11), изисквани резултати и съответстващи работни структури

Основна тема	Резултат и срок	Работна структура
Почтеност в спорта		
Антидопинг ([1])	— Препоръки на експертната група относно употребата на допинг в непрофесионалния спорт и предотвратяване употребата на допинг: Обмен на най-добри практики и учене от опита на другите (второ полугодие на 2015 г.)	Генерални директори в областта на спорта
Уреждане на изхода от спортни срещи	— Обмен на най-добри практики по отношение на борбата срещу уреждането на изхода от спортни срещи, по-специално относно евентуална препоръка на Комисията за най-добрите практики в предотвратяването на свързаното със залагане уреждане на изхода от спортни срещи и борбата срещу него, последвана от доклад за актуалното състояние (първо полугодие на 2016 г.)	Експертна група по въпросите на уреждането на изхода от спортни срещи
Защита и безопасност на непълнолетните лица	— Изготвяне на препоръки на експертната група с цел защита на младите спортисти и правата на децата в спорта (първо полугодие на 2016 г.)	Експертна група по въпросите на доброто управление
Добро управление	— Изготвяне на ръководни принципи, свързани с демокрацията, правата на човека и трудовите права, по-специално в контекста на процедурата за възлагане на големи спортни прояви, евентуално последвана от обществено поемане на ангажименти (второ полугодие на 2015 г.)	
	— Насърчаване на съществуващите принципи на доброто управление, евентуално последвано от обществено поемане на ангажименти (първо полугодие на 2016 г.)	
Равенство между половете	— Изготвяне на препоръки или насоки на експертната група по въпросите на равенството между половете в спорта, евентуално последвани от обществено поемане на ангажименти (второ полугодие на 2015 г.)	
Икономическо измерение на спорта		
Икономически ползи от спорта	— Изготвяне на препоръки на експертната група с цел измерване на икономическите ползи от спорта в ЕС въз основа на текущата работа за насърчаване на създаването на сателитни сметки за спорта в държавите членки (второ полугодие на 2015 г.)	Експертна група по икономическото измерение
Наследство от големи спортни прояви	— Изготвяне на препоръки на експертната група относно големите спортни прояви, по-специално във връзка с въпросите на оставеното наследство с акцент върху социалната, икономическата и екологичната устойчивост (второ полугодие на 2015 г.)	
Устойчиво финансиране на спорта	— Изготвяне на практически насоки за начините за насърчаване на прозрачни и дългосрочни инвестиции в спорта, включително финансиране от ЕС, въз основа, наред с другото, на препоръките от 2012 г. за устойчивото финансиране на спорта, включително държавна помощ (първо полугодие на 2016 г.)	

Основна тема	Резултат и срок	Работна структура
	Спорт и общество	
Укрепваща здравето физическа активност	— Изготвяне на препоръки на експертната група с цел насърчаване на физическото възпитание в училищата, включително на двигателните умения в ранна детска възраст, както и за създаване на полезни взаимодействия със спортния сектор, местните органи и частния сектор (първо полугодие на 2015 г.) — Координиране на изпълнението на препоръките на Съвета относно УЗФА (второ полугодие на 2016 г.)	Експертна група по въпросите на УЗФА
Образование, обучение, заетост и доброволна работа	— Изготвяне на препоръки на експертната група с цел насърчаване на доброволната работа в спорта, включително най-добрите практики относно правни и фискални механизми (второ полугодие на 2015 г. или второ полугодие на 2014 г.) — Обмен на най-добри практики и доклад за актуалното състояние във връзка с включването на спортни квалификации в НКР с препратка към ЕКР (второ полугодие на 2016 г.) — Изготвяне на препоръки на експертната група относно приноса на спорта за пригодността за заетост на младите хора, включително на младите професионални спортисти и спортистки, и създаването на работни места в спорта и свързания с него пазар на труда. (второ полугодие на 2016 г.) — Изготвяне на практически насоки за съответствие на националните квалификации с международните стандарти за квалификации на международната спортна федерация (второ полугодие на 2015 г.) — Изготвяне на доклад за актуалното състояние във връзка с изпълнението на насоките на ЕС относно двойната кариера (първо полугодие на 2017 г.)	Експертна група по управление на човешките ресурси в спорта

([1]) Съветът (работна група „Спорт“/Корепер) ще продължи да координира позициите на държавите — членки на ЕС, преди срещи на Световната антидопингова агенция.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Принципи, свързани с членството и функционирането на петте експертни групи, създадени от държавите членки и Комисията в рамките на втория работен план на ЕС за спорта за периода 2014—2017 г.

Членство

— Участието на държавите членки в работата на групите е доброволно и те могат да се включват в тези групи по всяко време.

— Държавите членки, заинтересовани да участват в работата им, определят експерти като членове на съответните групи. Държавите членки следят за това назначените експерти да притежават подходящ опит в съответната област на национално равнище и осигуряват ефективна връзка с компетентните национални органи. Комисията координира процеса на назначаване на експертите.

— Всяка експертна група може да реши да покани други участници: независими експерти, представители на спортното движение и други заинтересовани лица, както и представители на трети европейски държави. Всяка експертна група може да предложи да добави други участници за целия работен период с изискването членството им да бъде единодушно одобрено от експертната група.

Работни процедури

— За изпълнението на този работен план всяка експертна група отговаря за избирането на председател или съпредседатели на първото си заседание след приемането на работния план. Избирането на председателите се извършва по открит и прозрачен начин, в координация с Комисията, която ще действа като секретариат на експертните групи.

— Всяка експертна група изготвя работен график съгласно този работен план и се съсредоточава над постигането на конкретни и използваеми резултати в съответствие с приложение I.

— Държавите членки имат възможността да дават насоки на експертните групи, за да гарантират постигането на желаните резултати и спазването на сроковете, както и да координират дейността на групите.

— Съветът и представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, решават дали е подходящо да се предложат нови действия за експертните групи.

— Комисията предоставя на групите експертен опит, както и логистична подкрепа и секретариат. В рамките на възможното тя подпомага работата им и с други подходящи средства (в т.ч. изследвания, имащи отношение към тяхната област на действие).

— По правило експертните групи провеждат заседанията си в Брюксел, но могат по изключение да организират такива и извън Брюксел при евентуална покана да направят това от страна на държава членка.

— По правило експертните групи заседават два пъти годишно, като при необходимост могат да работят и по различен график.

Докладване и информация

— Председателите на експертните групи докладват на работна група „Спорт“ за напредъка на работата в съответните групи и ѝ представят своите резултати.

— Дневният ред и докладите от заседанията на всички групи се предоставят на всички държави членки, независимо от степента им на участие в дадена област. Резултатите на групите се публикуват.

— Резултатите на експертните групи се използват за изготвянето на доклада на Комисията относно изпълнението на работния план.

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪВЕТ

Заключения на Съвета от 20 май 2014 г. относно насърчаване на младежкото предприемачество с цел стимулиране на социалното приобщаване на младите хора

(2014/C 183/04)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

КАТО ОТЧИТА, ЧЕ:

1. Икономическата криза, започнала през втората половина на миналото десетилетие, създаде особено нестабилно положение за днешното младо поколение. Равнището на младежката безработица продължава да е рекордно високо — 23,2 % в ЕС-28 и 23,8 % в еврозоната (декември 2013 г.).

2. В резултат на тази висока младежка безработица младите хора изпитват все по-голяма бедност и социално изключване и все повече от тях се чувстват принудени да напускат родните си страни, а понякога и Европа, за да търсят по-добри възможности. Това води до ефект на „изтичане на мозъци“ в някои държави членки, което би могло да се превърне в трудно обратим процес.

3. Европейският съюз, посредством стратегията „Европа 2020“ и нейните водещи инициативи „Нови умения и работни места“, „Програма в областта на цифровите технологии за Европа“, „Съюз за иновации“ и „Младежта в движение“, насърчава предприемачеството, като утвърждава предприемаческото мислене и свързаните с него познания, умения и компетентности, които могат да дадат тласък на конкурентоспособността и интелигентния, устойчив и приобщаващ растеж.

4. Предприемачеството е важен фактор за икономически растеж и създаване на работни места: то води до откриване на нови предприятия и работа, отваря нови пазари, подобрява производителността и създава богатство. Предприемаческото мислене повишава пригодността на младите хора за заетост. Предприемачеството, и по-конкретно малките и средните предприятия (МСП), са гръбнакът на икономиката на ЕС и представляват най-важният източник за нова заетост ([1]).

5. Културите, които оценяват и възнаграждават предприемаческото поведение, например разумното поемане на рискове и самостоятелното мислене, поощряват тенденцията към развитие на нови решения за преодоляване на социалните предизвикателства. Във връзка с това трябва да се повиши общественото мнение за предприемачите, образованието по предприемачество да се застъпи по-сериозно, а по-слабо представените групи да получат специално внимание и помощ, за да създават, разработват или разширяват своите фирми или предприятия.

([1]) Над 99 % от всички европейски предприятия всъщност са МСП. Те осигуряват две от три работни места в частния сектор и допринасят за повече от половината от общата добавена стойност, създавана от предприятията в ЕС (Европейска комисия, интернет страница на ГД „Предприятия и промишленост“).

6. Предприемачеството не се основава само на търсенето на печалба. Като съчетават социалното и предприемаческото измерение, различните участници от публичния и частния сектор, гражданското общество и организациите от сферата на социалната икономика ([1]) преодоляват основните предизвикателства пред нашето общество. Тази тенденция се нарича „социално предприемачество“, а новите организации, които се появиха — „социални предприятия“.

7. В обновената рамка за европейско сътрудничество по въпросите на младежта културата и творчеството са определени като област за действие на политиката за младежта. Културният и творческият сектор ([2]) могат да предоставят големи възможности за превръщането на младежкото творчество и човешки капитал в интелигентен растеж и работни места. В цифровата ера участието в областта на културата е мощно средство за насърчаване на социалното приобщаване и социалната ангажираност, особено сред младите хора.

8. В окончателния си доклад експертната група за „насърчаване на творчеството и иновативната способност на младите хора чрез определяне на компетентностите и уменията, придобити чрез неформално и самостоятелно учене“, е разгледала въпроса за повишаване на пригодността за заетост на младите хора.

СЧИТА, ЧЕ:

9. Предприемачеството може да представлява важен елемент по отношение на самостоятелността, личностното развитие и благосъстоянието на младите хора. Предприемачеството може да се разглежда като едно от решенията за борба с младежката безработица.

10. Европа следва да инвестира в образование и обучение по предприемачество, в създаването на среда, в която предприемачите могат да преуспяват и да се развиват, които да са насочени и към конкретни групи, както и в популяризирането им като модели за подражание.

11. По-конкретно моделът на „социалното предприемачество“, насочен предимно към принос за общото благо на обществото, може да се хареса на младите хора и им даде възможност да отговорят по иновативен начин на съвременните икономически, социални и екологични предизвикателства. Идеята за социалното предприемачество, която е близка до хората и местните общности, прави необходимото за социално сближаване чрез участието на младите хора, включително и на тези от уязвимите групи.

12. Социалните предприятия ([3]) допринасят за интелигентния растеж, като отговарят на новите потребности със социални иновации; създават устойчив растеж, като отчитат въздействието си върху околната среда и благодарение на дългосрочната си концепция; в основата са на приобщаващия растеж, тъй като поставят акцент върху хората и социалното сближаване.

ВЪВ ВРЪЗКА С ТОВА:

13. Политиката за младежта може да играе роля в междусекторното сътрудничество, което би спомогнало за преодоляване на пречките. Както много други области, предприемачеството изисква дългосрочен подход и силно доверие в способностите на младите хора. За да се постигне това, е необходимо младите хора да се насърчават, от ранна възраст да се възпитават в предприемачески дух — в инициативност, увереност, разумно поемане на рискове, творчество, организираност, упоритост — за да развият пълния си потенциал и успешно да навлязат на пазара на труда. За да се насърчи младежкото предприемачество, като се поставя специален акцент върху социалното предприемачество, бяха набелязани следните приоритети:

— Подобряване на предприемаческото мислене и предприемаческите умения на младите хора чрез формално образование, неформално и самостоятелно учене. Предприемаческата компетентност включва както общоприложими умения и нагласи, така и знания. Работата с младежта е ключов способ и инструмент за развитие на общоприложими умения.

([1]) В социалната икономика в ЕС са ангажирани над 14,51 милиона души, което представлява 6,5 % от общата заетост. Социалната икономика обхваща органи със специален правен статут (кооперации, фондации, сдружения, взаимоспомагателни дружества), както и социални предприятия под формата на обикновени частни или публични дружества с ограничена отговорност („Инициатива за социалното предприемачество“ — SEC (2011)1278 окончателен).

([2]) Културният и творческият сектор осигуряват 4,5 % от европейския БВП и в тях са заети близо 8 милиона служители („Утвърждаване на културния и творческия сектор като източник на растеж и работни места в ЕС“ — COM(2012) 537 final).

([3]) Социалното предприятие е стопански субект в социалната икономика, чиято основна цел е да оказва обществено въздействие, а не да извлича печалби за своите собственици или акционери. То работи чрез предоставяне на стоки и услуги на пазара по предприемачески и иновативен начин и използва печалбите си предимно за постигане на социални цели. Управлява се открито и отговорно, и по-специално включва служителите, потребителите и заинтересованите страни, засегнати от търговската му дейност („Инициатива за социалното предприемачество“ — SEC (2011) 1278 окончателен).

— Насърчаване на работата с младежта (чрез информиране, консултации и обучение) и доброволческите дейности сред младите хора като средство за придобиване на необходимите умения, за да си намерят работа или да започнат свой собствен проект. Отчитане на приноса на дейностите, свързани с работата с младежта, за повишаване и поддържане на творческата енергия и иновативната способност на младите хора като ключов елемент за тяхното самостоятелно развитие и активно приобщаване.

— Подобряване и по-нататъшно укрепване на „социалното предприемачество“ като модел за предприемачество сред младите хора, така че да може да се повиши пригодността им за заетост, като същевременно се вземат предвид устойчивите и екологичните ценности.

— Насърчаване на придобиването от страна на всички млади хора на умения за работа с цифрови технологии, за да могат младежите да използват в пълна степен възможностите на цифровия свят.

— Стимулиране на културната осведоменост сред младите хора в качеството им на участници и потребители, което повишава инициативността и предприемаческия им дух. Достъпът до култура и активното участие в културни дейности може да повиши благосъстоянието на младите хора и съзнанието им за споделяне на общо културно наследство.

ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ ПРИ НАДЛЕЖНО СПАЗВАНЕ НА ПРИНЦИПА НА СУБСИДИАРНОСТ:

14. Да отчитат важната роля на предприемачеството и предприятията в борбата с младежката безработица; да развиват и укрепват политиките за повишаване на знанията сред младите хора по различни аспекти на предприемачеството.

15. Да отчитат значението на образованието в сферата на предприемачеството от ранна възраст и да изтъкват ролята на неформалното и самостоятелното учене, за да се осигури цялостен подход към личностното развитие на младите хора и да се улесни тяхното успешно интегриране на пазара на труда.

16. Да стимулират работата с младежта и доброволческите дейности като ключови инструменти за развитие на общоприложими и т.нар. „меки“ умения, необходими за развиване на дейности, свързани с развиването на стопанска дейност и предприемачество. В това отношение да доразвият и да наблегнат на признаването или валидирането на неформалното и самостоятелното учене, като се отчитат и резултатите от него, свързани с предприемачеството.

17. Да разгледат признаването на младежките организации като една от основните структури за неформално и самостоятелно учене, водещо до създаването на предприемаческо мислене и умения. В това отношение държавите членки може да разгледат начините за засилване на подкрепата за младежките организации при предоставянето на ориентиране, наставничество и качествено обучение.

18. Да насърчават и подкрепят новосъздадените фирми и социалните предприятия за преодоляване на значителните пречки, свързани с достъп до финансиране, помощни услуги и възможности за наставничество (включително ефективно използване на европейските структурни и инвестиционни фондове, когато това отговаря на споразуменията за партньорство).

19. Да предлагат подкрепа по целесъобразност, като намаляват евентуалните пречки в съответствие с равнищата на социално и екологично въздействие.

ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ И КОМИСИЯТА, В РАМКИТЕ НА СЪОТВЕТНИТЕ ИМ ОБЛАСТИ НА КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРИ НАДЛЕЖНО СПАЗВАНЕ НА ПРИНЦИПА НА СУБСИДИАРНОСТ:

20. Да увеличат популярността на социалното предприемачество и да разработят инструменти за по-доброто разбиране на този сектор. В това отношение да повишават познаването на различните форми на предприятия, социалните предприятия (включително кооперациите), предприятията в сферата на културата и творчеството и т.н., и да ги насърчават.

21. Да улеснят стажовете и обмените, обмяната на опит и други учебни дейности за повишаване на предприемаческите нагласи и умения (в т.ч. ангажиране на младите хора в непосредствено практикуване на предприемачество, обучение на работното място, създаване на мрежи, насърчаване на специализирани умения) и да подкрепят усилията за определяне на учебните резултати от такива дейности. Да насърчават разработването на инструменти, позволяващи на младите хора да оценяват и представят своите предприемачески умения и компетентности.

22. Да насърчават малките предприятия и младите предприемачи да правят иновации и да се възползват в пълна степен от възможностите на вътрешния пазар в ЕС и сътрудничеството, като ги стимулират да развиват дейност в чужбина и да се включат в трансграничен трансфер на знания. За да бъдат постигнати тези цели, следва да се насърчават мрежите на млади социални предприемачи и потенциални партньори.

23. Да насърчават обмена на възможности и сътрудничеството между млади предприемачи от различни държави членки. Да засилят взаимната солидарност между поколенията чрез обмен на знания между по-опитни предприемачи и амбициозни млади предприемачи. Да насърчават програми за наставничество в предприемачеството на национално и европейско равнище.

24. Да увеличават междусекторното сътрудничество и да осигуряват достъп до информация и помощни услуги, за да се създадат благоприятни условия за младите предприемачи и да се намали административната тежест за тях.

25. Да насърчават достъпа сред всички заинтересовани страни и да поощряват участието им в европейски програми (като „Еразъм+“, „Еразъм за млади предприемачи“ в рамките на Програмата за конкурентоспособност на предприятията и за малките и средните предприятия COSME, Европейския социален фонд и други финансови програми за социални предприятия и микрофинансиране по Програмата за заетост и социални иновации) с цел подобряване на предприемаческите умения сред младите хора, като по целесъобразност се стимулира специализираната подкрепа за млади предприемачи и се развиват способностите на работещите с младите хора, за да се използва в максимална степен техният потенциал.

ПРИКАНВА КОМИСИЯТА:

26. Да повишава осведомеността в областта на младежкото предприемачество, включително на Европейския младежки портал, и да представя добрите практики в тази област (евентуално съвместно с инициативата „Европейска седмица на МСП“).

27. Да започне изследване или проучване и да подобри познанията за младежкото предприемачество, като постави акцент върху младите предприемачи, социалното предприемачество, екологичните работни места и ролята на работата с младежта в това отношение.

28. Да укрепва активното сътрудничество между младите предприемачи и съответните стопански и социални партньори и други заинтересовани страни, включително чрез програмите „Еразъм+“ и „Еразъм за млади предприемачи“.

Заключения на Съвета от 20 май 2014 година относно ефективната подготовка на преподавателите [1]

(2014/C 183/05)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

КАТО ПРИПОМНЯ ПОЛИТИЧЕСКИЯ КОНТЕКСТ НА ВЪПРОСА, ИЗЛОЖЕН В ПРИЛОЖЕНИЕТО КЪМ НАСТОЯЩИТЕ ЗАКЛЮЧЕНИЯ,

СЧИТА, ЧЕ:

1. Висококачественото преподаване е широко признато като един от ключовите фактори за постигане на успешни резултати в ученето чрез развиване на знания, умения, нагласи и ценности, от които учащите се се нуждаят, за да реализират пълния си потенциал като личности, активни членове на обществото и работна сила.

2. В бързо променящия се свят ролята на преподавателите — и очакванията, свързани с тях — също се развиват, тъй като те се сблъскват с предизвикателствата на изискванията за нови умения, бързото технологично развитие и увеличаване на социалното и културното многообразие, както и с необходимостта от осигуряване на по-индивидуализирано преподаване и внимание към специалните учебни потребности.

3. Обучителите на преподавателите играят решаваща роля за поддържане и подобряване на качеството на работната сила на преподавателите. Осигуряването на висококачествена първоначална подготовка на преподавателите, на подкрепа в началото на кариерата („въвеждане в работата“) и на продължаващо професионално развитие е важен фактор, за да се гарантира, че подходящите кандидати са привлечени в преподавателската професия, както и че преподавателите притежават и поддържат съответните компетентности, които са им необходими, за да бъдат ефективни в днешните класни стаи.

4. Подобряването на програмите за подготовка на преподавателите и на процеса за набиране на кадри изисква предварително определяне на професионалните компетентности, необходими на преподавателите на различните етапи от тяхната кариера. Рамките за професионалните компетентности могат да бъдат използвани за повишаване на стандартите за качество чрез определяне на знания, умения и нагласи, които преподавателите, включително в областта на професионалното образование и обучение (ПОО) и ученето за възрастни, трябва да притежават или да придобият. По същия начин обучителите на преподавателите, които подготвят преподавателите за изпълнение на техните задачи, могат да се възползват от подобни рамки.

ПРИЗНАВА, ЧЕ:

1. Не е необичайно новите преподаватели да напускат професията преждевременно, явление, което може да доведе до значителни загуби за засегнатите физически лица и за системите като цяло. Програмите за първоначална подготовка на преподавателите, които подготвят преподавателите по подходящ начин от самото начало, заедно с мерките за въвеждане в работата, наставничеството и по-голямото внимание към личното и професионалното благосъстояние на преподавателите, може да помогне за разрешаването на този проблем.

2. Подготовката на преподавателите следва да се разглежда като неразделна част от по-широката цел на политиката за повишаване на привлекателността и качеството на професията. Това изисква подходящи политики на подбор, назначаване и задържане на работното място, ефективна първоначална подготовка на преподавателите, подкрепа в началото на кариерата, професионално обучение и развитие през цялата кариера, редовна обратна информация за педагогическата работата и стимули за преподавателите.

3. Програмите за подготовка на преподавателите, независимо дали са насочени към бъдещи преподаватели преди да започнат професионалната си кариера или към практикуващи преподаватели в контекста на продължаващото професионално развитие, следва да бъдат достатъчно гъвкави, за да отговорят на промените в преподаването и ученето. Програмите следва да се основават на собствения опит на преподавателите и да се стремят към насърчаване на интердисциплинарните и съвместните подходи, така че образователните институции и преподавателите да гледат на това като част от задачата си да работят в сътрудничество със съответните заинтересовани страни, като например колеги, родители и работодатели.

---

[1] За целите на настоящия текст понятието „*преподавател*“ обхваща преподавателите в училищата, преподавателите и обучителите в областта на професионалното образование и обучение (ПОО), както и обучителите на възрастни.
Терминът „*обучител на преподавател*“ се използва, за да опише всички, които са заети активно в улесняването на формалното обучение на студенти, обучаващи се за преподаватели, и преподаватели — както на равнището на първоначалната подготовка на преподавателите, така и в процеса на продължаващото им професионално развитие.

4. Бързото навлизане на цифрови средства за учене и образователни ресурси със свободен достъп също така създава необходимостта преподавателите да придобият достатъчно разбиране за тях, за да могат да развиват съответните компетентности в областта на цифровите технологии и ефективно и целесъобразно да ги използват в процеса на преподаване. Тези нови средства също може да допринесат за осигуряване на равен достъп до висококачествено образование за всички.

ПРИЕМА, ЧЕ:

1. Първоначалната подготовка на преподавателите следва да осигури на бъдещите преподаватели всички основни компетентности, необходими за постигане на високо качество на преподаването, както и да стимулира мотивацията им за придобиване и обновяване на компетентности през цялата им кариера. Като взема изцяло под внимание националните условия, тази подготовка следва да включва не само познания по предмета и педагогически компетентности, подкрепени от интегрирани учебни часове на практически преподавателски опит, но също така и да насърчава самооценъчната и съвместната работа, привикването към работа в многоезични класни стаи и приемането на ръководни функции.

2. Специалните въпроси, на които програмите за подготовка на преподавателите следва да обърнат повече внимание, включват ефективни методи за подпомагане на учащите се да придобият общоприложими умения като цифрова грамотност, умения за учене, предприемачество и творческо и критично мислене, както и за укрепване на езиковите им компетентности. Освен това следва да се обърне внимание на ефективните начини за подпомагане на различни групи от учащи се, включително тези със специални потребности и/или в неравностойно положение.

3. Първоначалната подготовка на преподавателите би могла да извлече ползи от договореностите за гарантиране на качеството и от редовните прегледи, като акцентът се поставя върху постигането на необходимите резултати от ученето, върху качеството и подходящата продължителност на практическия опит и върху гарантирането на целесъобразността на преподавания материал.

4. Висшите учебни заведения, предоставящи първоначална подготовка на преподавателите, биха могли да се утвърдят като центрове за обучение на преподаватели и на обучители на преподаватели и за провеждане на научни изследвания в областта на развитието на компетентностите на преподавателите и на ефективните методи на преподаване и учене.

5. Диалогът и партньорствата между институциите за подготовка на преподаватели и образователните институции, както и между представители на пазара на труда и обществеността, могат да осигурят полезни познания и идеи при разработването и осъществяването на програмите за подготовка на преподавателите. Тези партньорства могат също така да допринесат за насърчаване на по-съгласуван подход по отношение на квалификациите, стандартите за компетентност и предоставянето на съответното обучение, особено в областта на ПОО и ученето за възрастни.

6. Както първоначалната подготовка на преподавателите, така и тяхното продължаващо професионално развитие следва да се осланят на стабилни педагогически научни изследвания и да прилагат методи за учене за възрастни, които се основават на съвкупност от практики, учене онлайн и взаимно обучение. С тях следва де се гарантира, че преподавателите имат постоянна възможност да осъвременяват своите познания по предмета и да получават подкрепа и обучение в ефикасни и иновативни начини на преподаване, включително такива, основаващи се на нови технологии.

ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, ПРИ НАДЛЕЖНО СПАЗВАНЕ НА СУБСИДИАРНОСТТА И ИНСТИТУЦИОНАЛНАТА НЕЗАВИСИМОСТ, И В СЪОТВЕТСТВИЕ С НАЦИОНАЛНИТЕ ОСОБЕНОСТИ:

1. Да се стремят да направят необходимото програмите за първоначална подготовка на преподавателите да дават възможности на бъдещите преподаватели да придобиват съответните компетентности, които са им необходими за успешно начало на кариерата.

2. Да насърчават разработването на съгласувани рамки за професионалните компетентности на преподавателите ([1]), в които се определят компетентностите и качествата, които са им необходими на различните етапи от кариерата или в различни учебни ситуации. Тези рамки следва да бъдат достатъчно гъвкави, за да отговарят на променящите се потребности, и да се обсъждат в сътрудничество със съответните заинтересовани страни.

3. По същия начин да насърчават създаването на рамки за професионалните компетентности на обучителите на преподавателите, като определят необходимите компетентности и същевременно засилят сътрудничеството и обмена на партньорски практики и развият на области като например наставничество на новите преподаватели в училищата.

4. В разработването на програмите за подготовка на преподавателите да продължават да проучват възможностите за засилено сътрудничество, партньорства и работа в мрежи с широк кръг от заинтересовани страни.

([1]) Въз основа на доклада от юли 2013 г. на бившата тематична работна група за професионалното развитие на преподавателите (Подкрепа за развитие на компетентностите на преподавателите за по-добри резултати от ученето).

5. Посредством осъвременени програми за подготовка на преподаватели и подобрен достъп и използване на качествени образователни ресурси със свободен достъп да насърчават ефективното преподаване и учене на основата на цифровите технологии, като направят необходимото обучителите на преподавателите и самите преподаватели да придобият достатъчно ниво на цифрови умения, да се научат как да помагат на учащите се да използват цифровите ресурси разумно и безопасно и как по-добре да управляват процесите на самостоятелното учене.

6. Да използват възможностите за финансиране от инструменти на ЕС, например програмата „Еразъм +“ и по целесъобразност Европейския социален фонд:

   i) за да подкрепят политиките на държавите членки, насочени към повишаване на качеството на първоначалната подготовка на преподавателите и тяхното продължаващо професионално развитие; както и

   ii) за да стимулират мобилността на бъдещите преподаватели, преподавателския състав и обучителите на преподавателите и за да насърчават стратегическите партньорства, експериментите в областта на политиката и проектите за подготовка на преподавателите, които са ориентирани към бъдещето, по-специално за да се създадат възможности за тестване на нови методики и за прилагане на практика на рамките за компетентностите.

ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ И КОМИСИЯТА:

1. Да използват по най-добрия начин структурите на стратегическата рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението (*ЕТ 2020*) съгласно отворения метод на координация, за да утвърдят създаването на основани на опита политики и да разработят и разпространят успешни практики в политиките относно:

   — ефективни програми за подготовка на преподаватели, акцентиращи върху първоначалната подготовка и начините, по които следва да бъдат разгледани съвместните подходи към преподаването;

   — професионално развитие на обучители в областта на ПОО в предприятията, поради тяхната решаваща роля за предоставянето на висококачествени стажове и други форми на учене чрез работа;

   — укрепване на целесъобразността на учебните програми и професионалните умения на преподавателите и обучителите, когато е подходящо, чрез по-тясно сътрудничество с работодателите, включително дружествата.

2. Да използват резултатите от имащите отношение изследвания и проучвания, например TALIS ([1]), за да отчитат отражението, което оказват върху политиката възгледите и становищата на преподавателите и училищните ръководители относно подготовката на преподавателите.

3. Чрез научни изследвания да набележат примери за най-ефективните методи и практики за преподавателите в помощ на учащите се за ефективно управление на тяхната учебна дейност в днешната многоизмерна учебна среда.

ПРИКАНВА КОМИСИЯТА:

1. Да изгради общности на преподаватели, по-специално на бъдещи и наскоро назначени такива, чрез използване на съществуващите европейски платформи за преподаватели като eTwinning с оглед на по-нататъшното развитие на сътрудничеството между партньори в областта на преподавателските практики в целия ЕС.

2. Да подкрепя сътрудничеството с партньорите, мрежите и организациите, които могат да предложат опит и ноу-хау за разработването на ефективни програми за подготовка на преподаватели, по-специално програми за първоначална подготовка.

([1]) Международно проучване в областта на преподаването и ученето на ОИСР.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Политически контекст

1. Членове 165 и 166 от Договора за функционирането на Европейския съюз;
2. Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно ключовите умения за учене през целия живот ([1]);
3. Заключения на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки, заседаващи в рамките на Съвета от 15 ноември 2007 г., относно подобряването на качеството на подготовката на учителите ([2]);
4. Заключения на Съвета от 12 май 2009 г., в които се установява стратегическа рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението за периода до 2020 г. (*ЕТ 2020*);
5. Заключения на Съвета от 26 ноември 2009 година относно професионалното развитие на учителите и училищните ръководители ([3]);
6. Комюнике от Брюж от 7 декември 2010 г. и заключения на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, относно приоритетите за засилване на европейското сътрудничество в областта на професионалното образование и обучение за периода 2011—2020 г. ([4]);
7. Резолюция на Съвета от 28 ноември 2011 г. относно обновената европейска програма за учене за възрастни ([5]);
8. Заключения на Съвета от 26 ноември 2012 г. относно образованието и обучението в „Европа 2020“ — приносът на образованието и обучението за икономическото възстановяване, растежа и създаването на работни места ([6]);
9. Заключения на Съвета от 15 февруари 2013 г. относно инвестициите в образование и обучение — отговор на съобщението *„Преосмисляне на образованието: инвестиране в умения за постигане на по-добри социално-икономически резултати“* и *годишния обзор на растежа за 2013 г.* ([7]);
10. Заключения на Съвета относно ефикасното ръководство в образованието ([8]).
11. Регламент (ЕС) № 1288/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на *„Еразъм+“* — програма на Съюза в областта на образованието, обучението, младежта и спорта ([9]);
12. Заключения на Съвета от 24 февруари 2014 г. относно ефикасно и новаторско образование и обучение за инвестиране в уменията — в подкрепа на европейския семестър 2014 ([10]).

Друг контекст

1. Съобщение на Комисията от 20 ноември 2012 г., озаглавено *„Преосмисляне на образованието: инвестиране в умения за постигане на по-добри социално-икономически резултати“*;
2. Доклад на мрежата „Евридика“ от 2013 г., озаглавен *„Основни данни за преподавателите и училищните ръководители в Европа“*.

([1]) ОВ L 394, 30.12.2006 г., стр. 10.
([2]) ОВ C 300, 12.12.2007 г., стр. 6.
([3]) ОВ C 302, 12.12.2009 г., стр. 6.
([4]) ОВ C 324, 1.12.2010 г., стр. 5.
([5]) ОВ C 372, 20.12.2011 г., стр. 1.
([6]) ОВ C 393, 19.12.2012 г., стр. 5.
([7]) ОВ C 64, 5.3.2013 г., стр. 5.
([8]) ОВ C 30, 1.2.2014 г., стр. 2.
([9]) ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 50.
([10]) ОВ C 62, 4.3.2014 г., стр. 4.

Заключения на Съвета от 20 май 2014 г. относно многоезичието и развиването на езикови компетентности

(2014/C 183/06)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

КАТО ВЗЕ ПРЕДВИД:

— членове 165 и 166 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

— заключенията от заседанието на Европейския съвет в Барселона от 15—16 март 2002 г., в които се настоява да се предприемат действия *„за подобряване на овладяването на основни умения, по-специално чрез преподаване на най-малко два чужди езика от много ранна възраст“*, както и за създаване на показател за езикова компетентност ([1]),

— заключенията на Съвета от 19 май 2006 г., в които се определят принципите за Европейски показател за езикова компетентност ([2]),

— заключенията на Съвета от 12 май 2009 г. относно стратегическа рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението („ЕТ 2020 г.“), в които се изтъква значението на укрепването на езиковата компетентност ([3]),

— заключенията на Съвета от 28—29 ноември 2011 г. относно езиковите компетентности с оглед на подобряване на мобилността, в които се подчертава значението на доброто владеене на чужди езици като основна ключова компетентност от съществено значение за успех в съвременния свят и на трудовия пазар ([4]),

— Регламент (ЕС) № 1288/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на програма „Еразъм +“, в който се посочва целта да се подобри преподаването и изучаването на езици ([5]),

И ПО-КОНКРЕТНО:

— заключенията на Съвета от 22 май 2008г. относно многоезичието, в които се призовават държавите членки да работят съвместно за засилване на европейското сътрудничество по отношение на многоезичието и да предприемат съответни мерки за подобряване на ефективното езиково обучение ([6]),

— Резолюцията на Съвета от 21 ноември 2008 г. относно европейска стратегия за многоезичието, в която се приканват държавите членки да насърчават многоезичието в подкрепа на конкурентоспособността, мобилността и пригодността за заетост, както и като средство за укрепване на междукултурния диалог ([7]).

КАТО ИМА ПРЕДВИД, ЧЕ:

1. Езиковото многообразие е основен компонент на европейската култура и междукултурния диалог, както и че способността да се общува на език, различен от майчиния език, е призната за една от ключовите компетентности, които гражданите следва да се стремят да придобият ([8]).

2. Езиковата среда в ЕС е сложна и многообразна, националните фактори влияят на изучаването и преподаването на езици, от което произтичат значителни различия в законодателството и практиката в тази област.

3. Езиковите компетентности допринасят за мобилността, пригодността за заетост и личното развитие на европейските граждани, по-конкретно на младите хора, в съответствие с целите на стратегията „Европа 2020“ за растеж и работни места.

4. Равнището на езиковите умения на голям брой младежи в Европа може да бъде подобрено и, въпреки отбелязания напредък през последните десетилетия, в различните държави все още се наблюдават значителни разлики по отношение на достъпа до изучаване на езици.

5. Тъй като те са в основата на множество съвременни езици, изучаването на класическите езици — древногръцки и латински, може да улесни изучаването на езици, както и да допринесе за устойчивостта на общото ни историческо наследство.

([1]) SN 100/1/02 REV 1, стр. 19, точка 44, второ тире.
([2]) ОВ C 172, 25.7.2006 г., стр. 1.
([3]) ОВ C 119, 28.5.2009 г., стр. 2.
([4]) ОВ C 372, 20.12.2011 г., стр. 27.
([5]) ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 50.
([6]) ОВ C 140, 6.6.2008 г., стр. 14.
([7]) ОВ C 320, 16.12.2008 г., стр. 1.
([8]) Вж. препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 18 декември 2006 г. относно ключовите компетентности за учене през целия живот (ОВ L 394, 30.12.2006 г., стр. 10).

ПРИЕМА, ЧЕ:

1. ЕС и държавите членки следва да направят оценка на напредъка в развитието на езикови компетентности, като всяка държава допринася за този напредък в съответствие с националните си особености и обстоятелства.

2. Оценката на езиковите компетентности може да спомогне за насърчаване на многоезичието и на ефективното преподаване на езици и учене на езици в училище.

3. Тази оценка може да бъде извършена въз основа на изложеното в приложението и следва да обхваща и четирите езикови умения: четене, писане, слушане и говорене.

4. Оценката може:

   i) да бъде организирана на равнище ЕС;

   ii) да бъде съобразена с наличните национални данни в съответствие с националните обстоятелства;

   iii) да бъде организирана с подкрепата на група, съставена от експерти от държавите членки, и в сътрудничество с Постоянната група по показателите и критериите, с оглед осигуряване на максимална съпоставимост;

   iv) да бъде финансирана по програма „Еразъм +“ съгласно разпоредбите на Регламент (ЕС) № 1288/2013 ([1]) в съответствие с годишната бюджетна процедура;

   v) да поставя изисквания за минимални ресурси от страна на училищата и за докладване от страна на държавите членки.

ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, ПРИ НАДЛЕЖНО СПАЗВАНЕ НА ПРИНЦИПА НА СУБСИДИАРНОСТ И В СЪОТВЕТСТВИЕ С НАЦИОНАЛНИТЕ ОБСТОЯТЕЛСТВА:

1. Да приемат мерки за насърчаване на многоезичието и повишаване на качеството и ефективността на изучаването и преподаването на езици, включително като се изучават от ранна възраст поне два езика в допълнение към основния(те) език(ци), на които се преподава в училище, и като се проучва потенциалът на новаторските подходи за развитие на езиковите компетентности, а впоследствие тези мерки да се усъвършенстват.

2. Да полагат усилия за развитие на подходящи методи за оценяване на овладяването на езика в съответствие с изложеното в приложението.

3. Да развиват мерки в подкрепа на децата и възрастните с мигрантски произход при изучаването на езика или езиците на държавата, в която живеят.

4. Да използват потенциала на програмата „Еразъм+“ и на европейските структурни и инвестиционни фондове за постигането на тези цели.

5. Да използват в по-голяма степен европейските инструменти и инициативи за прозрачност, които имат за цел да подпомагат и насърчават изучаването на езици, например Общата европейска референтна рамка за езиците, Европас, Европейското езиково досие и Европейския езиков етикет.

ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, С ПОДКРЕПАТА НА КОМИСИЯТА:

1. Да обменят опит и най-добри практики чрез отворения метод на координация, с цел подобряване на ефективността и качеството на изучаването и преподаването на езици.

2. Да признаят ролята, която неформалното и самостоятелното учене може да има за изучаването на езици, като проучат начини за признаване и валидиране на езиковите компетентности, придобити по този начин, в съответствие с препоръката на Съвета относно валидирането на неформалното и самостоятелното учене от 2012 г ([2]).

3. Да проучат начини за повишаване на привлекателността на изучаването на езици и по-голяма ангажираност с изучаването на езици, включително като се използват ИКТ и образователни ресурси със свободен достъп, с цел намаляване на броя на учениците, които се отказват от изучаването на език преди достигането на подходящо ниво на владеене.

([1]) Регламент (ЕС) № 1288/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на „Еразъм+“ — програма на Съюза в областта на образованието, обучението, младежта и спорта и за отмяна на решения № 1719/2006/ЕО, № 1720/2006/ЕО и № 1298/2008/ЕО (ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 50).

([2]) ОВ C 398, 22.12.2012 г., стр. 1.

ПРИКАНВА КОМИСИЯТА:

1. Да проучи осъществимостта на оценяването на езиковите компетентности в държавите членки, включително като се използват наличните национални данни, с подкрепата на група, съставена от експерти от държавите членки и в сътрудничество с Постоянната група по показателите и критериите.

2. Да проучи заедно с държавите членки и Евростат, в рамките на Европейската статистическа система и с оглед повишаване на съпоставимостта, начини за допълване на съществуващите данни от ЕС за броя на учениците, изучаващи трети език ([1]) в средния курс на образователната система, в съответствие с целите от Барселона и рамката „ЕТ 2020 г.“.

3. Да продължи и да засили сътрудничеството с други организации, които развиват дейност в тази област, например Съвета на Европа и неговия Европейски център за съвременни езици.

([1]) Този трети език може да е всеки съвременен език, преподаван в училище. Държавите членки могат да решат да предоставят и процента на учениците, изучаващи като трети език древногръцки и/или латински. Други данни, които може да се събират, са броят на преподаваните езици и дали се изучават като задължителен или избираем предмет.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Оценяване на езиковите компетентности

При оценяването на езиковите компетентности се вземат предвид:

Процентът ученици на възраст 15 години или според случая и националните обстоятелства — 14 или 16 години ([1]), които са овладели втория изучаван език до ниво „самостоятелно използване“ ([2]).

Понятието „самостоятелно използване“ съответства най-малко на ниво Б1 от Общата европейска референтна рамка за езиците ([3]).

Данните могат да се събират посредством проучване в целия ЕС, при което се оценява овладяването на втория език или вторите езици в образователните системи и се представя по начин, осигуряващ максимална съпоставимост. Може да се използват и национални данни, при условие че са съпоставими с Общата европейска референтна рамка за езиците.

Националните резултати се обобщават като средна стойност на четирите компонента: четене, писане, слушане и говорене. Резултатът е среднопретеглената стойност на тези национални резултати, като се отчита броят на населението.

([1]) Ще бъде осигурено максимално ниво на съпоставимост на данните.

([2]) Основният(те) език(ци) на преподаване се счита(т) за *първи* език(ци), като сред допълнителните езици за *втори* изучаван език се счита този, който е най-масово преподаван. Всяка държава членка определя езиците, които се считат за *първи* и *втори* език в този случай. Само официалните езици на ЕС могат да се считат за втори език.

([3]) Б1 (самостоятелно използване) се определя, както следва:
Лицето може да разбира съществените моменти, когато се използва ясен и стандартен език по познати теми, които редовно се срещат на работа, в училище, през свободното време и т.н. Може да се справи с повечето ситуации, които е вероятно да възникнат при пътуване в район, където се говори съответният език. Може да създаде прост свързан текст по теми, които са познати или го интересуват лично. Може да опише преживявания и събития, мечти, надежди и амбиции и може накратко да представи основания и обяснения за мненията и плановете си.

Заключения на Съвета от 20 май 2014 г. относно осигуряване на качество в подкрепа на образованието и обучението

(2014/C 183/07)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

КАТО ПРИПОМНЯ ПОЛИТИЧЕСКИЯ КОНТЕКСТ НА ТЕЗИ ЗАКЛЮЧЕНИЯ, ИЗЛОЖЕН В ПРИЛОЖЕНИЕТО КЪМ НАСТОЯЩИЯ ДОКУМЕНТ,

ПРИВЕТСТВА:

постигнатия напредък в изграждането на култура на непрекъснато подобряване на качеството в системите за образование и обучение в Европа — макар и в различна степен поради различните начални точки — както бе отбелязано в редица неотдавнашни доклади на Комисията ([1]).

СЧИТА, ЧЕ:

1. Като фактори от ключово значение в усилията за по-добри работни места, по-висок растеж и конкурентоспособност системите за образование и обучение в ЕС са изправени пред значителни предизвикателства, които могат да бъдат преодолени с помощта на непрекъснато подобряване на качеството. Тези предизвикателства включват: разширяване на достъпа, намаляване дела на преждевременно напускащите системата и повишаване на дела на задържане в системата, подкрепа за новаторски форми на учене и гарантиране, че учащите се получават знанията, уменията и компетентностите, нужни за едно приобщаващо общество, активно гражданство,учене през целия живот и пригодност за заетост, независимо от социалното и икономическото си положение.

2. Механизмите за осигуряване на качество могат да играят важна роля за подпомагане на институциите за образование и обучение и създателите на политиките в преодоляването на тези предизвикателства, като се гарантира, че качеството на системите за образование и обучение и на отделните институции отговаря на целите. Осигуряването на качество — като част от мерките, предприемани от правителствата и институциите — повишава прозрачността и укрепва доверието в адекватността и качеството на знанията, уменията,компетентностите и квалификациите, което на свой ред се основава на доверие в качеството на институциите и доставчиците на услуги в областта на образованието и обучението.

3. Европейските инструменти за осигуряване на качество, използвани наред с Европейската квалификационна рамка (ЕКР), квалификационната рамка за Европейското пространство на висше образование и свързаните с тях национални квалификационни рамки, допринесоха заедно за изграждането на култура на качество в институциите за образование и обучение, което на свой ред улесни и мобилността с цел учене или работа между отделните държави и системи.

4. В контекста на натрупания опит във висшето образование и в професионалното образование и обучение гъвкавите договорености за осигуряване на качество могат да подкрепят подобряването на качеството при неформалното и самостоятелното учене във всички сектори на образование и обучение, както и да осигурят решения на все по-често срещащи се явления като отворените образователни ресурси и трансграничното образование, включително франчайзинга ([2]).

ПРИЕМА, ЧЕ:

1. Съществува значително поле за разработване на по-ефективни подходи към осигуряване на качеството във всички сектори на образованието и обучението, които не се изчерпват с контролни списъци, а са насочени към изграждането на реално възприета култура за подобряване на качеството в преподаването и ученето, която може да повиши стандартите и да подобри учебните резултати.

2. Осигуряването на качество — в рамките на непрекъснато подобряване на качеството — следва да подкрепи реформите на системите за образование и обучение в съответствие с националните програми и програмите на ЕС за реформи.

3. В областта на висшето образование осигуряването на качество — особено вътрешното осигуряване на качество — е все по-ефективен инструмент за подпомагане на висшите училища при постигането на техните цели. Моделът на външното осигуряване на качество се различава в различните държави членки в зависимост от националните потребности и особености, като програмното акредитиране и оценяването на институционално равнище, наред с останалото, допринасят за повишаване на доверието и подобряване на стандартите.

([1]) Вж. приложението („Друг контекст“).

([2]) *Трансграничното образование* включва предоставянето на услуги в областта на висшето образование в чужбина посредством филиали или в рамките на франчайзинг или споразумения за валидиране, сключени между институцията износител и получаващата институция.

Тенденцията при външното осигуряване на качество към оценяване на институционално равнище нараства, като дава възможност на висшите училища да адаптират предлаганото от тях обучение по по-гъвкав начин, който отговаря на техните собствени потребности, както и на потребностите на учащите се, на пазара на труда и на обществото.

4. В същата област трансграничното сътрудничество в осигуряването на качество следва да играе решаваща роля при изграждането на доверие и повишаването на стандартите за качество, за подкрепата на образователната мобилност, за подобряването на условията за съвместни програми и за улесняване на безпрепятственото функциониране на трансграничното висше образование и франчайза във висшето образование. Откриването на възможности пред агенциите за осигуряване на качество да предлагат трансгранично осигуряване на качество посредством Европейския регистър за осигуряване на качество във висшето образование (EQAR), като същевременно спазват националните изисквания, следва да спомогне за поощряване на европейското измерение в осигуряването на качество и за улесняване на трансграничното оценяване и опростяването на процедурите за съвместни програми.

5. В областта на професионалното образование и обучение (ПОО) инструментите за даване на насоки и материалите за обучение, разработени в рамките на мрежата EQAVET ([1]), послужиха в подкрепа на напредъка към култура на качеството в държавите членки, като повечето от тях вече са въвели или са в процес на разработване на национален подход към осигуряване на качество, съобразен с EQAVET. Следва да се положат повече усилия, особено за да се гарантира, че в договореностите за осигуряване на качество подробно се вземат предвид резултатите от ученето и са предвидени решения за неформално учене и учене в процеса на работа, в системите за формално и неформално учене, както е подходящо в националния контекст.

6. Натрупаният по линия на EQAVET опит може да послужи като основа за разработването на цялостен подход към осигуряването на качество в сферата на ученето за възрастни.

7. По-голямата прозрачност между осигуряването на качество в отделните сектори и в договореностите за валидиране на неформалното и самостоятелното учене — включително всички форми на онлайн учене — ще спомогне и за изграждането на доверие и безпрепятственото преминаване между различните сектори и страни.

ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, В СЪОТВЕТСТВИЕ С НАЦИОНАЛНАТА ПРАКТИКА И ПРИ НАДЛЕЖНО ЗАЧИТАНЕ НА ПРИНЦИПА НА СУБСИДИАРНОСТ, ДА РАБОТЯТ С ПОДХОДЯЩИТЕ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ СТРАНИ С ЦЕЛ:

1. Развиване и поощряване на култура за подобряване на качеството в образованието и обучението, с оглед на подобряване качеството на знанията, уменията и компетентностите, придобивани от учащите се, както и качеството на учебния процес, и подходящо оползотворяване на европейските инструменти, свързани с осигуряване на качество.

2. Укрепване на капацитета на механизмите за осигуряване на качество, за да бъдат в крак с текущите и бъдещите тенденции в образованието и обучението, като например всички форми на онлайн учене, и гарантиране, че мандатът на органите за осигуряване на качество е достатъчно гъвкав в това отношение.

3. Осигуряване на по-голяма прозрачност по отношение на резултатите от оценките на качеството.

4. Оползотворяване на възможностите за финансиране по програмата „Еразъм+“ с цел разработване на новаторски транснационални проекти, които да укрепят капацитета на осигуряването на качество да подпомага устойчивите реформи в ЕС в образованието и обучението и, където е целесъобразно, оползотворяване на европейските структурни и инвестиционни фондове за насърчаване на развитието на системи за образование и обучение с осигурено качество.

5. Подпомагане, чрез осигуряване на качество, на насърчаването на качествено преподаване в образованието и обучението.

6. В рамките на процеса от Болоня, предоставяне на подкрепа за протичащото преразглеждане на стандартите и насоките за осигуряване на качество в европейското пространство за висше образование, за да се подобрят тяхната яснота, приложимост и пригодност, в т.ч. техният обхват, като се постави акцентът върху повишаването на стандартите за качество.

7. Където е уместно, насърчаване на трансграничното сътрудничество между органите за осигуряване на качество във всички сектори и за всички форми на образование и обучение.

8. Обезпечаване на качество на образованието, получено във висши училища, които имат филиали или франчайз курсове в чужбина, с подкрепата на националните агенции за осигуряване на качество, чрез засилено сътрудничество между агенциите за осигуряване на качество в изпращащите и приемащите държави, или като се позволи на регистрирани по EQAR агенции да оценяват институциите, предлагащи трансгранично или франчайз обучение, с цел да се отговори на опасения, свързани с качеството, и да се насърчи трансграничното сътрудничество и партньорското учене.

([1]) Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в ПОО.

9. По-нататъшно прилагане на рамката EQAVET с цел да се изгради култура на осигуряване на качество както в рамките на държавите членки, така и между тях, в т.ч. на равнището на институциите, предоставящи ПОО, по-специално чрез полагане на усилия за установяване на национално равнище до края на 2015 г. — в съответствие с Комюникето от Брюж — на обща рамка за осигуряване на качество за институциите, предоставящи ПОО, която включва предоставяното в училище и в процеса на работа ПОО, както е подходящо в националния контекст.

10. Предприемане на необходимите действия с оглед на редовното оценяване на системите, мерките и инструментите за осигуряване на качество, за да се ускори непрекъснатото им развитие и да се подобри ефективността им.

ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ И КОМИСИЯТА, КАТО ОТЧИТАТ СПЕЦИФИЧНИТЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ И ИЗИСКВАНИЯ НА ОТДЕЛНИТЕ СЕКТОРИ И НАЦИОНАЛНИТЕ ОСОБЕНОСТИ:

1. Да продължат да насърчават прозрачност и взаимно допълване на секторните подходи към осигуряването на качество, като се опират на европейските принципи за осигуряване на качество през призмата на ученето през целия живот, с оглед на осигуряване качество на резултатите за учащите се и подобряване на безпрепятственото преминаване между различните сектори на образованието и обучението. По-нататъшното развитие може да включва:

   а) разширяване на използването на подход, основан на резултатите от ученето, при определянето, предоставянето и оценяването на знанията, уменията, компетенциите и квалификациите, опирайки се на Европейската квалификационна рамка за учене през целия живот и на основаните на кредити европейски инструменти, между които ECTS ([1]) и ECVET ([2]);

   б) поощряване на прозрачни механизми за осигуряване на качество, които се ползват от действащите рамки за осигуряване на качество и са в подкрепа на надеждни, валидни и достоверни методики и инструменти за оценяване при валидирането на неформалното и самостоятелното учене;

   в) укрепване на връзките и сътрудничеството между заинтересованите страни в сферата на образованието и обучението и в сферата на труда, включително с цел да се развие нужното наблюдение и прогнозиране на уменията;

   г) когато е уместно,включване на подходящи заинтересовани страни, в т.ч. служители, учащи се и работодатели — по линия на осигуряването на качество — във вземането на стратегически решения, изготвянето на квалификации и разработването, провеждането и наблюдението на програми с цел осигуряване на непрекъснато подобряване на качеството в институциите за образование и обучение.

2. Да използват потенциала на осигуряването на качество за подобряване на прилагането на национални квалификационни рамки, свързани с ЕКР.

3. На базата на протичащата в рамките на процеса от Болоня работа в сферата на висшето образование да използват потенциала на осигуряването на качество за повишаване на взаимното доверие и прозрачността като основа за отбелязване на напредък за по-бързото признаване на всички подходящи квалификации.

4. Като отчитат натрупания опит в сферата на висшето образование, да положат усилия за повишаване на транснационалната прозрачност на договореностите за осигуряване на качество в други сектори и на други равнища на образованието и обучението.

5. Да проучат механизми за осигуряване на качество с цел да се подобрят подходите по отношение на качеството на неформалното учене и ученето в процеса на работа, както е подходящо в националния контекст, като се опират наред с останалото на рамката EQAVET по целесъобразност.

6. Допълнително да проучат въпросите в областта на осигуряването на качество, които се отнасят до всички форми на онлайн учене, като например оценяването и сертифицирането на нови методи за преподаване и учене.

7. Да работят — особено в контекста на неотдавнашния доклад на Комисията за оценка на ЕКР и докладите ѝ за напредъка относно осигуряването на качество в ПОО и във висшето образование ([3]) — по посока на по-тясна координация и подобряване на EQAVET и европейските инструменти за осигуряване на качество във висшето образование, по-специално чрез включване на насочен към резултатите от ученето подход и с подкрепата на инструментите за прозрачност като Европейската квалификационна рамка, Europass и европейските системи за трансфер на кредити.

([1]) Европейска система за трансфер и натрупване на кредити във висшето образование.
([2]) Европейска система за трансфер на кредити в професионалното образование и обучение.
([3]) Вж. приложението.

8. В рамките на отворения метод на координация да проучат възможностите държавите членки да укрепят собствените си механизми за осигуряване на качество и инициативи в областта на предучилищното образование, училищното образование и ученето за възрастни във връзка с натрупания опит в други сектори.

9. Да продължат да насърчават сътрудничеството в областта на осигуряването на качество на международно равнище във всички сектори чрез сътрудничество с международни организации, диалог по политиката с ключови международни партньори и партньорства с институции от целия свят.

ПРИКАНВА КОМИСИЯТА:

1. Да продължи да подобрява връзките и полезните взаимодействия между европейските инструменти за прозрачност, които са в помощ на осигуряването на качество, признаването и мобилността, като се стреми към по-голямо допълване и сближаване между тези инструменти, включително като направи обзор на консултациите във връзка с Европейското пространство за умения и квалификации.

2. Да продължи да укрепва партньорското учене чрез европейско сътрудничество по въпросите на осигуряването на качество във всички сектори, в т.ч. с помощта на финансиране по програмата „Еразъм+“.

3. Да проучи възможности за подкрепа на държавите членки в разработването на техни механизми за осигуряване на качество, така че да се предвидят различни методи за преподаване и учене или тези механизми да могат да се прилагат и в различни сектори и равнища на образованието и обучението.

ПРИЛОЖЕНИЕ

Политически контекст

1. Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 12 февруари 2001 г. относно европейско сътрудничество при оценката на качеството в училищното образование ([1]).

2. Стандарти и насоки за осигуряване на качество в европейското пространство за висше образование, приети през 2005 г., и ангажимент за преразглеждане на същите, заявен от министрите, участвали в министерската конференция във връзка с процеса от Болоня, състояла се в Букурещ на 26—27 април 2012 г.

3. Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 15 февруари 2006 г. относно европейско сътрудничество при осигуряването на качество във висшето образование ([2]).

4. Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 г. за създаване на Европейска квалификационна рамка за обучение през целия живот, и по-конкретно общите принципи за осигуряване на качеството на висшето и професионалното образование, съдържащи се в приложение III ([3]).

5. Заключения на Съвета от 12 май 2009 г. относно стратегическа рамка за европейско сътрудничество в областта на образованието и обучението за периода до 2020 г. („ЕСЕТ 2020“) ([4]).

6. Препоръка на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за създаване на Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение ([5]).

7. Заключения на Съвета и на представителите на правителствата на държавите членки, заседаващи в рамките на Съвета, от 19 ноември 2010 г. относно приоритетите за засилване на европейското сътрудничество в областта на професионалното образование и обучение за периода 2011—2020 г. ([6]).

8. Заключения на Съвета от 28 ноември 2011 г. относно модернизацията на висшето образование ([7]).

9. Резолюция на Съвета от 28 ноември 2011 г. относно обновената европейска програма за учене за възрастни ([8]).

10. Препоръка на Съвета от 20 декември 2012 г. относно валидирането на неформалното и самостоятелното учене ([9]).

11. Заключения на Съвета от 15 февруари 2013 г. относно инвестициите в образование и обучение — отговор на съобщението „Преосмисляне на образованието: инвестиране в умения за постигане на по-добри социално-икономически резултати“ и на годишния обзор на растежа за 2013 г. ([10]).

12. Заключения на Съвета от 25 ноември 2013 г. относно глобалното измерение на европейското висше образование ([11]).

13. Регламент (ЕС) № 1288/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2013 г. за създаване на „Еразъм +“ — програма на Съюза в областта на образованието, обучението, младежта и спорта ([12]).

14. Заключения на Съвета от 24 февруари 2014 г. относно ефикасно и новаторско образование и обучение за инвестиране в уменията — в подкрепа на европейския семестър 2014 г. ([13]).

([1]) ОВ L 60, 1.3.2001 г., стр. 51.
([2]) ОВ L 64, 4.3.2006 г., стр. 60.
([3]) ОВ C 111, 6.5.2008 г., стр. 7.
([4]) ОВ C 119, 28.5.2009 г., стр. 2.
([5]) ОВ C 155, 8.7.2009 г., стр. 1.
([6]) ОВ C 324, 1.12.2010 г., стр. 5.
([7]) ОВ C 372, 20.12.2011 г., стр. 36.
([8]) ОВ C 372, 20.12.2011, стр. 1.
([9]) ОВ C 398, 22.12.2012 г., стр. 1.
([10]) ОВ C 64, 5.3.2013 г., стр. 5.
([11]) ОВ C 28, 31.1.2014 г., стр. 2.
([12]) ОВ L 347, 20.12.2013 г., стр. 50.
([13]) ОВ C 62, 4.3.2014, стр. 4.

Друг контекст

1. Европейски доклад от май 2000 г. относно качеството на училищното образование: шестнадесет показатели за качество.

2. Проучване на „Евридика“: оценка на училищата, предоставящи задължително образование в Европа, 2004 г.

3. Доклад на групата на високо равнище за модернизиране на висшето образование от юни 2013 г. относно подобряването на качеството на преподаването и ученето в европейските висши училища.

4. Проучване от 2013 г. относно осигуряването на качество в ученето за възрастни и доклада на тематичната работна група по качеството в ученето за възрастни от 24 октомври 2013 г.

5. Доклад от 19 декември 2013 г. на Комисията до Европейския парламент и до Съвета за оценка на Европейската квалификационна рамка (ЕКР) — Изпълнение на Препоръката на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Европейска квалификационна рамка за обучение през целия живот.

6. Доклад от 28 януари 2014 г. на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите относно напредъка в осигуряване на качество на висшето образование.

7. Доклад от 28 януари 2014 г. на Комисията до Европейския парламент и до Съвета относно изпълнението на Препоръката на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за създаване на Европейска референтна рамка за осигуряване на качество в професионалното образование и обучение.

Заключения на Съвета от 21 май 2014 година относно културното наследство като стратегически ресурс за устойчива Европа

(2014/C 183/08)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

КАТО ОТЧИТА, ЧЕ:

1. в Договора се постановява, че Съюзът гарантира опазването и подобряването на културното наследство на Европа;

2. културното наследство се състои от ресурсите, наследени от миналото, във всички форми и аспекти — материални, нематериални и цифрови (създадени като цифрови и цифровизирани), включително паметници, места, пейзажи, умения, практики, познания и изражения на човешкото творчество, както и колекции, съхранени и управлявани от обществени и частни органи като музеи, библиотеки и архиви. То произхожда от взаимодействието между хора и места във времето и постоянно еволюира. Тези ресурси имат голяма стойност за обществото от културна, екологична, социална и икономическа гледна точка и поради това тяхното устойчиво управление представлява стратегически избор за 21-ви век;

3. културното наследство е съществена придобивка за Европа, както и важен компонент на европейския проект;

4. културното наследство като невъзобновяем ресурс, който е уникален, незаменим или взаимно незаменяем, понастоящем е изправено пред важни предизвикателства, свързани с културни, екологични, социални, икономически и технологични трансформации, които засягат всички аспекти на съвременния живот.

КАТО ИЗТЪКВА СПЕЦИАЛНО, ЧЕ:

5. културното наследство играе важна роля за създаването и подобряването на социалния капитал, тъй като то разполага със способността да:

   а) вдъхновява и насърчава участието на гражданите в обществения живот;

   б) подобрява качеството на живота и благосъстоянието на отделните хора и техните общности;

   в) насърчава многообразието и междукултурния диалог, като допринася за по-силно чувство за „принадлежност“ към едно по-широко общество и за по-добро разбирателство и уважение между народите;

   г) спомага за намаляване на социалните различия, улеснява социалното приобщаване, културното и социалното участие и насърчава диалога между поколенията и социалното сближаване;

   д) предоставя възможности за развиване на умения, познания, творчески дух и иновации;

   е) изпълнява функцията на ефективен образователен инструмент за формалното, неформалното и самостоятелното образование и ученето и обучението през целия живот.

6. културното наследство оказва важно икономическо въздействие, включително като неделима част от културния и творческия сектор, поради това, че то, наред с другото:

   а) представлява мощна движеща сила за приобщаващо местно и регионално развитие и създава значителни вторични ефекти, по-специално чрез подобряване на устойчивия културен туризъм;

   б) подпомага устойчивото развитие и възобновяване на селските и градските райони, както се доказва от инициативи в много европейски региони и градове;

   в) създава разнообразни видове заетост.

7. културното наследство играе специална роля за постигането на целите на стратегията „Европа 2020“ за „интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“, тъй като оказва социално и икономическо въздействие и допринася за екологичната устойчивост;

8. културното наследство навлиза в няколко публични политики отвъд политиката в областта на културата, като например регионалното развитие, социалното сближаване, селското стопанство, морското дело, околната среда, туризма, образованието, програмата в областта на цифровите технологии, научноизследователската дейност и иновациите. Тези политики оказват пряко или косвено въздействие върху културното наследство и същевременно културното наследство предоставя голям потенциал за постигането на техните цели. Ето защо този потенциал следва напълно да се признае и да се развива.

ПРИЗОВАВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ И КОМИСИЯТА, В РАМКИТЕ НА СЪОТВЕТНИТЕ ИМ ОБЛАСТИ НА КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРИ НАДЛЕЖНО СПАЗВАНЕ НА ПРИНЦИПА НА СУБСИДИАРНОСТ:

9. да отчитат същинската стойност на културното наследство и да разгръщат потенциала на културата и културното наследство като споделен стратегически ресурс за развитие на обществото въз основа на демократични, етични, естетични и екологични ценности, особено по време на криза;

10. да засилват диалога с участниците, заинтересовани от културното наследство, за да се набележат и изпълнят координирани политики и действия за устойчивото управление и развитие на културното наследство, както и да насърчават сътрудничеството с международни и междуправителствени организации, по-специално със Съвета на Европа;

11. да мобилизират наличните ресурси за подпомагане, подобряване и насърчаване на културното наследство чрез интегриран и цялостен подход, като същевременно вземат предвид неговите културни, икономически, социални, екологични и научни компоненти;

12. да допринасят за включването на културното наследство в националните и европейските политики;

13. да набелязват и надграждат над единодействието, изградено между националните публични политики и тези на ЕС, отвъд политиката в областта на културата, като например регионалното развитие, сближаването, селското стопанство, морското дело, околната среда, енергетиката и изменението на климата, туризма, образованието, научноизследователската дейност и иновациите с оглед на създаването на добавена стойност;

14. по възможност да подобряват достъпа до финансиране, да използват пълноценно наличните програми за публичния и частния сектор и да насърчават инвестициите в културното наследство като част от интегрирани стратегии за устойчиво местно и регионално развитие в рамките на наличните национални програми и програми на ЕС, както и в рамките на структурните фондове на ЕС в съответствие със споразуменията за партньорство;

15. да продължават да подкрепят действието от страна на ЕС за Знака за европейско наследство ([1]);

16. да продължават да насърчават образованието в областта на културното наследство, да повишават обществената осведоменост относно потенциала на културното наследство за устойчиво развитие и да насърчават обществеността участие, по-специално на децата и младите хора, в сътрудничество с гражданското общество;

17. да подобряват събирането и анализа на качествените доказателства и количествените данни, включително на статистиката, относно културното наследство;

18. да насърчават финансирането, разработването и разпространението на цифрово културно съдържание, както и наличността на иновативни услуги в областта на наследството, които имат културна и образователна стойност за гражданите, и да стимулират обществения достъп до тези цифрови ресурси и услуги, свързани с наследството, включително чрез европейската цифрова библиотека (Europeana).

ПРИЗОВАВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ:

19. да утвърждават дългосрочните политически модели в областта на наследството, които са основани на данни и чийто двигател са обществото и гражданите;

20. да подобряват ролята на културното наследство за устойчивото развитие, като се съсредоточават върху проекти за градско и селско планиране, осъвременяване и възстановяване;

21. да насърчават свързването и партньорствата между културното наследство и други области на политиката, между публичния и частния сектор във всички подходящи области и на различни равнища на управление;

22. да обмислят включването на културното наследство в рамките на следващия работен план на Съвета в областта на културата, който ще се изпълнява от 2015 г. нататък;

23. да подобряват трансграничното, междурегионалното и транснационалното сътрудничество по въпросите на културното наследство със заинтересованите страни;

([1]) ОВ L 303, 22.11.2011 г., стр. 1.

24. да насърчават традиционните познания и умения, които са необходими за съхранението, устойчивото управление и развитие на културното наследство, и които следва да се предават на бъдещите поколения, така че да се подобри човешкият капитал и да се гарантира постоянната защита на културните придобивки на Европа и достъпът до тях;

25. да продължат да си сътрудничат във връзка с научноизследователска програма за културното наследство и да засилят подкрепата за научноизследователски инициативи в областта на културното наследство в рамковата програма на ЕС за научни изследвания и иновации „Хоризонт 2020“ като инициативата за съвместно планиране на тема „Културното наследство и глобалната промяна“.

ПРИКАНВА КОМИСИЯТА:

26. да продължи да анализира икономическото и социалното въздействие на културното наследство в ЕС и да допринася за разработването на стратегически подход към културното наследство;

27. при прегледа на стратегията „Европа 2020“ да вземе предвид приноса на културното наследство за постигането на целите на стратегията;

28. да вземе предвид специфичното естество на културното наследство, когато прилага правилата за държавна помощ;

29. да утвърждава обмена и използването на добри практики, произтичащи от проекти, финансирани в контекста на програми на Съюза, които са насочени към насърчаването на устойчивото използване и управление на културното наследство;

30. да подкрепи допълнително на равнище ЕС свързването и обединяването на ресурси между експерти и практикуващи в областта на наследството от публичния и частния сектор, както и организации на гражданското общество.

Заключения на Съвета относно равенството между половете в областта на спорта от 21 май 2014 година

(2014/C 183/09)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

КАТО ПРИПОМНЯ, ЧЕ:

1. Равенството между жените и мъжете е основен принцип на Европейския съюз, залегнал в Договорите. Това е една от целите и задачите на Европейския съюз, а интегрирането на принципа на равенство между жените и мъжете във всички негови дейности представлява целенасочена мисия на Съюза ([1]).

2. Равенството между половете е залегнало в член 23 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

3. В своята Стратегия за равенство между жените и мъжете 2010—2015 г. ([2]), с която се набелязват пет приоритетни области за действие — равна степен на икономическа независимост, равностойно заплащане за еднакъв и равностоен труд, равнопоставеност при вземането на решения, достойнство, неприкосновеност на личността, предотвратяване на насилието въз основа на пола и равенство между половете в областта на външната политика — Комисията се ангажира да насърчава интегрирането на принципа на равенство между половете във всички политики на ЕС. В своето Съобщение относно развитието на европейското измерение в спорта ([3]) Комисията предложи действия, в които се поставя акцент главно върху достъпа до спорт на жените имигранти и жените от етнически малцинства, достъпа на жените до позиции, свързани с вземане на решения, и борбата със стереотипното възприемане на половете.

4. Равенството между половете е от жизненоважно значение за постигането на целите на ЕС за икономическо и социално сближаване и високо равнище на заетост, както и за осигуряването на устойчив растеж и конкурентоспособност и за преодоляването на демографските предизвикателства.

5. Съветът по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси прие заключения по различни съществени аспекти на равенството между половете ([4]), по-конкретно заключенията на Съвета „Европейски пакт за равенство между половете (2011—2020 г.)“ и „Подкрепа на изпълнението на стратегията за равенство между жените и мъжете за периода 2010—2015 г. на Европейската комисия“.

6. На конференцията на ЕС относно равенството между половете в областта на спорта, която се проведе на 3—4 декември 2013 г. във Вилнюс, бяха разгледани възможните стратегически действия за постигане на равенство между половете в областта на спорта до 2016—2020 г., а Комисията, държавите членки и спортното движение бяха приканени да разработят план за стратегически действия в тази сфера.

7. В декларацията от Брайтън, която бе изготвена в резултат на Първата световна конференция за жените и спорта, провела се през 1994 г. в Брайтън (Обединеното кралство), както и в декларациите от Атина (2004 г.) и Берлин (2013 г.) от международните конференции на министри и старши служители, отговарящи за физическото възпитание и спорта (MINEPS) под егидата на ЮНЕСКО, се призовава за конкретни действия за насърчаване на равните възможности в областта на спорта.

8. В рамките на проведената на 5 март 2014 г. в Брюксел конференция относно насилието спрямо жените в целия ЕС: малтретиране у дома, на работното място, на обществени места и в интернет, бяха представени резултатите от проучването на Агенцията на Европейския съюз за основните права ([5]) относно насилието спрямо жените. В проучването се посочва, че 33 % от жените са били обект на физическо и/или сексуално насилие, като 32 % от всички жертви на сексуален тормоз потвърждават, че извършителят е бил техен началник, колега или клиент. Мнозинството от жените, станали жертви, не са съобщили за това, което са преживели, на полицията или на организация за подкрепа на жертвите ([6]).

9. В рамките на семинара, проведен на 20 март 2014 г. в Атина по време на гръцкото председателство, на тема „Основаното на пола насилие в спорта: защита на непълнолетни лица“, се отправи призив за предприемане на действия и за извършване на редовен мониторинг по въпроса за равенството между половете в спорта на всички равнища и области от спорта, вкл. на основаното на пола насилие в спорта, както и за оценка на характера и обхвата на основаното на пола насилие в спорта, като се постави акцент по-специално върху елитния спорт, отношенията между треньор и атлет, спортния антураж на спортиста

([1]) Член 2 и член 3, параграф 3 от ДЕС и член 8 от ДФЕС.
([2]) Док. 13767/10.
([3]) Док. 5597/11.
([4]) Док. 18127/10 и док. 7370/11, съответно.
([5]) Проучването се основава на анкети под формата на преки интервюта с 42 000 жени на възраст между 18 и 74 години в 28-те държави — членки на ЕС.
([6]) http://fra.europa.eu/en/vaw-survey-results

и взаимоотношенията между отделните спортисти. Беше отправен призив и за разработването на достатъчно инструменти (напр. служби за подпомагане, консултиране и горещи телефонни линии), в помощ на атлетите, станали жертви на сексуален тормоз или насилие в спорта.

КАТО ОТЧИТА, ЧЕ:

10. В някои държави членки вече се обръща съществено внимание на равенството между половете в областта на спорта. На местно, регионално и европейско равнище и в рамките на международното спортно движение също бяха предприети някои мерки в тази насока, но равенството между половете все още не е на приемливо равнище, а в много от държавите членки, както и в рамките на международното спортно движение продължават да липсват конкретни действия.

11. Предвид факта, че спортът е област, в която вземат участие и непълнолетни лица, той представлява среда, която може да създаде рискове от насилие и сексуален тормоз, породени, наред с другото, от доверието, изградено между лицата, участващи в спорта.

12. В много сфери на спорта жените не са достатъчно представени. Според резултатите от проучването на Евробарометър за спорта и физическата активност (2013 г.) участието на момичетата и жените продължава да е по-ниско от това на момчетата и мъжете.

13. Броят на жените на ръководни позиции в управителни органи в областта на спорта и като треньори остава нисък.

14. Основаното на пола насилие в спорта, особено сексуалният тормоз и злоупотребите с непълнолетни лица, е съществен проблем, за чието по-добро разбиране е необходимо да се извършат допълнителни проучвания.

15. Ролите на половете се заучават и поощряват от много ранна възраст и могат да влияят върху желанията, интересите и стремежите на жените и мъжете в личния и обществения живот.

16. Медиите, включително рекламната индустрия, допринасят за възпроизвеждането на стереотипи и образи за жените и мъжете, които се предават чрез културата, и могат да имат важна роля в борбата срещу стереотипното възприемане на половете.

17. В заключенията си относно ролята на спорта като източник и двигател за активно социално приобщаване ([1]) Съветът прикани държавите членки и Комисията да насърчават действия, свързани с включване в дейностите, свързани със спорта, на въпросите на равенството между половете, особено на равния достъп до ръководни длъжности, и да разглеждат спорта във връзка с ролята на половете съгласно Стратегията на ЕС за равенство между жените и мъжете. Освен това, за да се гарантира, че жените и мъжете упражняват изцяло човешките си права, и за да се постигне равенство между половете, следва да се води борба с основаното на пола насилие.

ПОДЧЕРТАВА ПОТЕНЦИАЛА НА СПОРТА ЗА СПРАВЯНЕ С ТЕЗИ ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВА:

18. Спортът може да бъде ефективен инструмент за постигане на равни възможности и социално приобщаване. Истинско равенство между половете не може да се постигне единствено чрез законодателни мерки. Необходими са също специфични мерки и интегриране на принципа на равенството между половете, за да се гарантира, че значителният потенциал на спортния сектор в тази насока ще бъде оползотворен, като се има предвид например значението на спорта за личностното формиране на децата и младежите.

19. Спортът би могъл да повиши уменията, знанията и компетентностите на жените и мъжете, като по този начин увеличи мобилността им и шансовете им на пазара на труда. Работна сила, в която е отчетено равенството между половете, би могла да бъде от полза за спорта, съответно водейки до неговото развитие, като привлече повече жени и мъже към спорта и доведе до нови и новаторски подходи към треньорската дейност, управлението и съдийството.

([1]) ОВ C 326, 3.12.2010 г., стр. 5.

ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ, ПРИ НАДЛЕЖНО СПАЗВАНЕ НА ПРИНЦИПА НА СУБСИДИАРНОСТ:

20. Да обмислят разработването и поддържането на национални планове за действие, общи споразумения или стратегия относно равенството между половете в спорта, в тясно сътрудничество със спортното движение.

21. Да подчертават значението на разнообразието и балансираното представяне на жените и мъжете в спортната администрация и да насърчават равното участие на жените и мъжете при вземането на решения на всички равнища и във всички области на спорта.

22. Да обмислят създаването и използването на образователни материали за обучението на управленски кадри и треньори в областта на спорта, както и за родителите, допринасяйки по този начин за премахване на основаните на пола стереотипи и за утвърждаване на равенството между половете на всички равнища на образованието и спортното обучение.

23. Да обмислят разработването на политики и програми за премахване на основаните на пола стереотипи и за утвърждаване на равенството между половете в образователните програми и практики от ранна възраст, включително изследвания, проучвания, статистики и анализи на въздействието на свързаните с половете стереотипи върху усилията за постигане на истинско равенство между половете в областта на спорта.

24. Да насърчават превенцията на основаното на пола насилие в спорта от ранна възраст и защитата на жертвите и на потенциалните жертви на сексуален тормоз в спорта. Да обменят най-добри практики относно начините, по които спортните организации могат да предотвратят и да се справят със сексуалните злоупотреби и тормоз в спорта.

25. Да помислят за възможността, която дават значимите спортни прояви, за организирането на кампании за превенция и повишаване на осведомеността относно трафика на хора за целите на сексуална експлоатация.

ПРИКАНВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ И КОМИСИЯТА, В РАМКИТЕ НА ОБЛАСТИТЕ ИМ НА КОМПЕТЕНТНОСТ И ПРИ НАДЛЕЖНО СПАЗВАНЕ НА ПРИНЦИПА НА СУБСИДИАРНОСТ, КАТО ЗАЧИТАТ ОТГОВОРНОСТТА НА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ ЗА ПОЛИТИКАТА В ОБЛАСТТА НА СПОРТА:

26. Да обмислят разработването съвместно със спортните организации на подходящи и пропорционални мерки, в съответствие с националното право и правото на ЕС и с приложимото законодателство в областта на защитата на данни, за проверяване доколко са подходящи лицата, работещи в областта на спорта (особено с непълнолетни лица). Такива мерки могат да включват регистрационни системи, анкети или справки (наред с останалото и удостоверения за добро поведение).

27. Да засилят и интегрират въпросите за равенството между половете в спортната политика и да насърчават премахването на основаните на пола стереотипи чрез спорта и други свързани политики и програми на ЕС на всички равнища, в съответствие с принципа за почтеност в спорта.

28. Да включат въпроса за равенството между половете в спорта в контекста на съответните бъдещи действия за спорта на национално равнище и на равнището на ЕС.

29. Да поощряват сред всички имащи отношение заинтересовани страни достъпа и участието в европейски програми като „Еразъм+“ и други инструменти на ЕС за финансиране, по целесъобразност, с оглед насърчаването на равенството между половете в областта на спорта, като се отделя особено внимание на треньорите и обучението на треньори, и на правдоподобното представяне на спорта в медиите.

30. Да обмислят, по целесъобразност, възможността да обвържат предоставянето на публично финансиране на спортни организации с условието за постигане на цели за равенство между половете.

31. Да насърчават включването на практически подход, основан на пола, към извършваната от обществени органи оценка на предложени проекти и програми в областта на спорта.

32. Да обмислят изготвянето на набор от насоки в подкрепа на изпълнението на ключови действия на равнище ЕС.

33. Да обмислят поемането на ангажимент, в сътрудничество с международните спортни организации, за равнопоставено участие на половете в областта на спорта.

КАТО ОТЧИТА АВТОНОМНОСТТА НА СПОРТНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ, ПРИЗОВАВА СПОРТНИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ И ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ:

34. Да помислят за разработването и поддържането на планове за действие или стратегии относно равенството между половете в спорта.

35. Да подчертават значението на разнообразието и балансираното представяне на жените и мъжете в спортната администрация и сред треньорите, и да насърчават равното участие на жените и мъжете при вземането на решения на всички равнища и във всички области на спорта.

36. Да обмислят и интегрират въпросите на равенството между половете в спорта и да насърчават премахването на основаните на пола стереотипи чрез рекламни кампании и чрез разработването и използването на образователни материали за обучение на управленски кадри и треньори в областта на спорта за всички възрасти.

37. Да включат специфични мерки и процедури във връзка с основаното на пола насилие в кодексите за етика и да помислят за установяването на целенасочени мерки, като горещи линии и специални служби за подпомагане на засегнатите лица.

38. Да насърчават в по-голяма степен несексисткото отразяване на спорта в медиите.

39. Да насърчават постигането на по-балансирано представяне на половете в управителните съвети и комитети в областта на спорта, както и в управлението и треньорската дейност, и да се опитат да премахнат незаконодателните пречки пред жените за поемането на подобни функции.

ПРИКАНВА КОМИСИЯТА:

40. Да интегрира въпросите за равенството между половете във всички аспекти на спортната политика и да насърчава премахването на основаните на пола стереотипи в спорта на всички равнища.

41. Да насърчи активното сътрудничество между съответните социални партньори в рамките на социалния диалог и със спортното движение в рамките на структуриран диалог, за да се намали неравенството между жените и мъжете в различни области, включително на пазара на труда.

42. Да подпомага транснационалните инициативи (напр. кампании за повишаване на осведомеността, обмена на добри практики, обучение, мрежи, проекти), насочени към изпълнението на националните и международните стратегически действия за равенство между половете в областта на спорта в рамките на програмите на ЕС за финансиране, включително „Еразъм+“, с акцент върху вземането на решения в управителните органи в областта на спорта, треньорската дейност и борбата срещу основаното на пола насилие и негативните стереотипи в спорта.

43. Да проведе изследвания върху равенството между половете в областта на спорта на всички равнища и области от спорта, с акцент по-специално върху треньорската дейност, управлението и съдийството, в тясно сътрудничество с Европейския институт за равенство между половете. Допълнително, да организира конкретно проучване за оценка на характера и обхвата на основаното на пола насилие в спорта.

44. Да подкрепи разработването и да насърчи използването на адаптирани инструменти за интегриране на принципа на равенство между половете като бюджетиране и оценки на въздействието, съобразени с принципа на равенство между половете, и да обмисли възможността за прилагане на тези инструменти в рамките на „Еразъм+“ и други инструменти на ЕС за финансиране, по целесъобразност.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG